

கல்கி

ALKI மார்ச் 9, 1952

4

அனு

வெண்மையாக

சுவைவ செய்யப்
பட்டுள்ளன

பிரகாசமாக

சுவைவ செய்யப்
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால்**

தான்

தயாரிப்பு: அ. துருத்தாங்கலாயின் வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும் சுவைவ செய்தது!

1952 மார்ச் 9

61
மார்ச் 29

காங்கிரஸ் முன்னணிப் படை	(தலைவரங்கம்)	...	3
தஞ்சாவூரில் கூட்டம்	4
மணல் சேர்வுக்கு பெரும் விவரம்	5
தேரவாங்கும் திருப்பி	(காட்டிலும்)	...	6
பேரவையின் செல்வன்	கங்கி	...	8
"மனிதன் எதனால் உயர்கிறான்?"	டி. வி. சாமாநுஜம், எம். ஏ.	...	15
அதிர்ஷ்டத் திட்டம்	16
பது கோலித்தம்	சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	...	19
காதல் கதை	எஸ். வி. எஸ்.	...	21
அமரபுரி இளவரசி	விஜயம்	...	25
லெகுனிப் பெண்	திரேணன்	...	30
மத்திய கேந்திரம்	ஜெயமணி	...	31
சாஜானி மடம்	சி. ரா. கோபாலன்	...	35
அவன் வந்தி!	அக்ஷயம்	...	39
நாயின் மனம்	மாயா	...	41
சத்னப் பதக்கம்	வக்ஷ்மணரால் சரதேசாய்—வாஞ்சி	...	44
வட்ட மேஜை	49
கிரகணம்	பீஷ்மன்	...	52
பத்மாவின் பிரார்த்தனை	வசு	...	56
ஆரோகிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	61

"கங்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்பெயர்களே; உண்மையானவையாக இருக்காது.

மார்ச்சு 14 முதல்
தமிழ்நாட்டில்
முக்கிய இடங்களில்

மார்ச்சு 14 முதல்
தமிழ்நாட்டில்
முக்கிய இடங்களில்

காங்கிரஸ் முன்னணிப் படை

ஆந்திர காங்கிரஸ் தலைவர்கள் காங்கிரஸுக்குப் புத்துயிர் தரும் பணியை தங்கள் முறையில் தொடங்கி விடுக்கிறார்கள். மாகாண காசியக் கமிட்டி அங்கத்தினர் அனைவரும் தங்கள் பதவிகளை ராஜினாமா செய்து விட்டார்கள். புதிய கமிட்டி தான் முறையில் அமைவதற்குத் சூழ்நிலை ஏற்படும் வகையில் மாகாணக் கமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ சஞ்சீவி ரெட்டியார் தாத்காலமாக நிர்வாகம் செய்து வருவார்.

இப்படிச் செய்வதற்கு அவசியம் உண்டா என்பதைப் பற்றி இரு தரப்பு வாதம் பிரதி வாதங்களும் ஆந்திர மாகாணக் கமிட்டியில் தடைபெற்றன. கடைமொக, ராஜினாமா செய்து அவசியத்தால் என்று ஏனெனினும் தீர்மானித்துக் காசியத் தினம் திறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஏழெட்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆந்திர மாகாண கமிட்டியிலிருந்து ஒரு பெரும் கூட்டத்தார் பிரித்து போனார்கள். பிரித்து போனவர்கள் மறுபடியும் பிரகாசம் கோஷ்டி என்றும், சங்கா கோஷ்டி என்றும் பிரிந்தார்கள். இவ்விதம் காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்த ஒன்று கோஷ்டியினரும் தனித் தனியாக அபிமானிக்கிற திறத்திப் போதுத் தேர்தலில் போட்டி விட்டதும், மூன்று கோஷ்டிகளும் தான் படிப்பினை மொத்தமு. காங்கிரஸ் காப்பாண வேட்டுக்களை மேற்படி மூன்று கோஷ்டியும் பிரித்துக் கொண்டதால் பன நொடுகளில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர் வேற்றி பெற்றனர்.

இதற்குப் படிப்பினைவினும் ஆந்திர காங்கிரஸ் சகோதரர்கள் பணம் அடைபயம் போடுகிறார்கள், பழைய பிடிவாதம் போக்கியெனியே போய் போடுகிறார்கள் என்ற சத் தேவம் இருந்தது. காங்கிரஸ் கந்தாபனத்திற் எதிரி தின்றவர்கள் படிப்பினைவை உணர்ந்து பவன் அடைத்திருக்கிறார்கள் என்று மேற்படி காசியக் கமிட்டி ராஜினாமாவிலிருந்து தெரிய வந்திருக்கிறது. இது திருப்பிரகாசம் திறைமதான். இம் மாதிரியே பிரகாசம் கோஷ்டியும் சங்கா கோஷ்டியும் போதுத் தேர்தல் படிப்பினைவால் பவன் பெற்று மறுபடியும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துவழக்க மூன் வந்தால் ஆந்திர நாட்டுக்கு விமோசனம் உண்டு.

தமிழ் நாட்டைப் போதுத்த வகையில், காங்கிரஸ் வேலைக்குப் புத்துயிர் அளிக் கும் பேச்சு இன்னும் பேச்சுவினேதான் இருந்து வருகிறது. இதுவரையில் காசியத்திற் ஒன்றும் தடைபெறவில்லை.

போதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் தமிழ் நாட்டெங்கும் தாந்துக்கணக்கான போதுக் கூட்டங்கள் நடத்தி விடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இடம் களில் ஐயமேயினை மூழ்க்கி விடுக்கிறார்கள்; தோல்விபற்ற இடங்களினும் அவர்கள் அதைப் போதுக் கூட்டங்கள் நடத்தித் தங்களுக்கு வேட்டுக் கொடுத்தவர்களுக்கு தன்றி போதுத்தி விடுக்கிறார்கள்.

ஆனால் காங்கிரஸின் காப்பாணத் தமிழ் நாட்டில் போதுதுவத் தொடர்புக்குரிய காசியம் எதுவும் நடத்திடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

போதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு புது டுக்கிக்குப் போன தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களால் பார்த்துப் பண்டித ஜனாநிசால் தேரு "உடனே திரும்பிப் போய் போதுதுவத் தொடர்பை ஊர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று. "ஆகட்டும்" என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பி வந்தார்கள். அவ்வளவுடன் விஷயம் தின்ற விட்டது.

தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற காங்கிரஸ் வாதிகளுக்குச் சில பணக்காரர்கள் உ. பார்ட்டிகள் கொடுத்தார்கள். "இவர்கள் ஒருவேளை மத்திரிகனாக வந்தாலும் வரு வார்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு உ. பார்ட்டியைக் கொடுத்து வைக்கலாம்!" என்பது அந்தப் பணக்காரர்களின் எண்ணம். அத்தகைய உ. பார்ட்டிகளில் சில சம்பிரதாயமான உபாசாரம் பேசுக்கூட நடத்திடுக்கின்றன.

செய்யப்பட்டது...

பாதிமெண்டுகள் தனி மத்தித் தேக்குத் தாவித்த ஏரடி மெண்டுகள் திட்டத்தின் புதிய
எதிர் ஒன்று மிகைமது தேமெண்டுகள் மகன்களுக்குத் திருப்பிவை அளித்திருக்கிறது.

அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். "மரணம் வரும் வரை
யில் எம் ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்! அதை எம்
எதிர்த்தோம்மோம்!" என்று சொல்லிச் சொல்லி
விட்டுக் கட வந்தவர்களை எதிர்த்துப் பார்க்கிறார்.
இந்தக் கையி லுயர்சிறியும் அவன் உயிர் பிழைத்
துத் சென்று வேற்றிக் கொண்டாடித்ததுத்
கையெ தன் கால்கள் அடைகிறது.

இவ்வாறு விட லுயர்சிறியும் ஏர தீரக்களை
ஏன் பெருமையப் படுத்தும் காட்டும் மகன்
மெண்டுகள் அடைவார்களா, சோம்பியறிவாற்றியும்
குடும்ப அறிவுடந்தியும் ஆகவைய வளர்க்கும்
தேச மகன் லுயர்சென்றம் அடைவார்களா!—
மெண்டுகள் தீர்மானித்ததுத் கொள்ளவாம்.

"அமெரிக்கப் பட்டிகள் எல்லாம் கெட்டுவிடுத்
கிடைக்கா! எத்தனையோ மட்டமான பட்டிகள்
கெட்டுக்கொண்டன!" என்று இரத்திய சிவியாப்
பிரமுக லுயர் சமீபத்தில் பேசியிருக்கிறார்.

ஆம்! அமெரிக்காவின் மட்டமான பட்டிகளும்
கெட்டுக்கொண்டன. எடுத்து, உலகின் மட்டபட்டிகள்
எல்லாம் இறுக்கிவிட்டன என்று பார்த்து அந்த
மட்டமான பட்டிகளை ஆறுப்பி வைக்கிறார்கள்!

அவர்களுடைய காட்டும் அந்த மாதிரி பட்டி
களை மதிப்பதற்கில்லை; பாராட்டுவதற்கில்லை.

"அவ்வாறு அவாடு" முதலிய பல பரிசு
களை பட்டிகளுக்குள்ளே அமெரிக்காவின் ஏற்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள். அரிதப் பரிசுகளை உயர்ந்தமான
பட்டிகளை பெறுகின்றன. அத்தகைய உயர்ந்த
மான பட்டிகள் வேறுவாடுகளில் பிரபலம் அடைவ
தற்கில்லை; அடைவதும் முடியாது. சென்னையின்
சித்திரை அரித்து அறுபதன்பற்றி அமெரிக்கப்
சமீபத்தில் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அமெரிக்கப்
சமீபம் வரையில் குழுவில் தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவையுமேயே வெளி வாடுகளில் அங்கு
வாச அப்பட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஏரடி
தேச விழா போன்ற கைபட்டிகளுக்கு அத்தகைய
உயர்ந்தப் பட்டிகளையே அமெரிக்காவின் ஆறுப்பி
வைப்பார்கள். 'பாதாள கையாணி' 'அவாறு'
போன்ற பட்டிகளை ஆறுப்ப மாட்டார்கள்.

அமெரிக்காவின் வெளிவாரும் மட்ட தகவரை
பட்டிகளையே அமெரிக்காவையே அமெரிக்க
விக்கையோ தாழ்த்த மாட்டார்கள்.

அமெரிக்காவின் முதல் முதலில் அங்காட்டும்
குடியேறிய போதும், பிறகு காலபட்டிகளும் பரவித்
சென்றபோதும் அவர்கள் மட்ட கையாணிப்
பற்றி விவரிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அமெரிக்கப்
பட்டிகள் வெளிவாசி யிருக்கின்றன. இவைமெண்டுகள்
எம் காதாரணப் பட்டிகள்தான். ஆயினும்
அவற்றினும் உடல் காதாரண அமெரிக்காவின்
விட லுயர்சிறியும் உதார்ப்புத் திறனும் அஞ்சா
கெஞ்சலும் ஏர தீரவும் வெளிவாரும். ஒரு லுயர்
சிறிய் பல மூட் விற்றது விட்டாலும் மத்தவர்கள்
சொல்லக்கூடிய விட்டு விட மாட்டார்கள். இங்
னும் பாத் உடனே லுயர்வந்து தொடர்விய வச
வந்தது சிறையெதிரியே தீருவார்கள்.

அமெரிக்காவாட்டுப் பட்டிகள் எல்லா வற்றினும்,
அவை உயர்ந்தப் பட்டிகளினும் மட்டமாகப் பட
மாதிரியும், அமெரிக்காவின் தன் லுயர்சிறியும்
கைகளும் அஞ்சா கெஞ்சலும் சமீப உதார்ப்பும்
சித்திரிக்கப்படுவதைக் காணவாம்.

இனி, "சமீபம்" "பாதாள கையாணி"
என்றும் பட்டிகளுக்கு வருகோம்.

"சமீபம்" என்றும் பட்டிகளை வெற்றியின்
புகழோ அல்லது இவற்றோ நேயரின் சீர்தரங்களைத்
சேர்க்கத்தக்க எல்பாதைத் குறிப்பிட விருப்புகிறோம்

பொன்னியம்

பொன்னியம்

அத்தியாயம் 12

“தீயிலே தள்ளு!”

கொல்லன் திறு நோம் தன் வேலை யிலேயே கவனமா விருத்தான். வந்தியத் தேவன் இரண்டு மூன்று தடவை களைத்த பிறகு நிறின்று பார்த்தான்.

“யார், அப்பிள, நீ! உனக்கு என்ன வேண்டும்? யார், வேல் ஏதாவது வேண்டுமா? வானுக்கும் வேலுக்குத் தான் இப்போதெல்லாம் தேவையில்லாமல் போய் விட்டதே! நீ வானுக்கு

எங்கே வந்திருக்கப் போகும்?” என் றான் கொல்லன்.

“என்ன ஐயா, இவ்வாறு சொல்கிறீர்! உம்முடைய கையில் யாரை வைத்து வேலை செய்து கொண்டே வானுக்குத் தேவையில்லை பென்கிறீர்?” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

“இது ஏதோ அபூர்வமாக வந்த வேலை; பழைய வாரிச் செப்பனிலாதற்காகக்

வீரன் விசுவன்

கொண்டு வந்தார்கள். சில வருஷங்
களுக்கு முன்னால் பாண்டிய நாட்டுப்
போரும் வடபெண்ணைப் போரும் நடந்து
கொண்டிருந்தபோது இந்தப் பட்டறை
யில் மலைமலையாக வேலும் வானும் குவிந்
திருக்கும். இவ்வளக யுத்தம் ஆரம்ப
மான புதிதில் கூட ஆயுதங்களுக்குக்
கிராக்வி யிருந்தது. இப்போது வானி
யும் வேலையும் கெட்பாரிவீலை. பழைய
வான்களையும் வேல்களையும் என்விடம்
கொண்டு வந்து வீர்பதற்காக வகு
கிறார்கள், ரீகூட அதற்காகத்தான் ஒரு
வேலை வந்தாயா, என்ன?"

"இவ்வீ! இவ்வீ! இன்னும் சில
காலத்துக்கு எனக்கு வான் தேவையா

யிருக்கிறது. ஒப்புக் கொண்ட வேலையை
முடித்து விட்டால், அப்புறம் கையில்
தானத்தை எடுத்துக் கொண்டு தேவாரம்
பாடிக்கொண்டு சில வந்தல வாத்திரை
புறப்படுவேன். அப்போதுவேனுமானால்
என் ஆயுதங்களை உம்பிடமே கொண்டு
வந்து கொடுத்து விடுகிறேன்."

"பின்னே, இப்போது எதற்காக என்
னைத் தேடி வந்தாய்?"

"என்னுடைய குதிரையைக் காட்டி.
ஆம் மோட்டியும் வீட்டுக் கொண்டு வந்
தேன். இன்னும் வேகு தூரம் போயாக
வேண்டும். குதிரைகளின் கால் குளம்
புக்கு இரும்புக் கலசம் போடுவதாமே?
அது உம்மால் முடியுமா?"

"ஆம்; அரேபியா தேசத்தில் அப் படித்தான் வழக்கம். இங்கேயும் சிலர் இப்போது குதிரைக்குளம்புக்கு இரும்பு லாடம் அடிக்கத் தொடங்கி யிருக்கிறார்கள். எனக்கும் கொஞ்சம் அந்த வேலையில் பழக்கம் உண்டு."

"என் குதிரைக்கு லாடம் போட்டுத் தருவீரா?"

"அதற்கு நேரம் அதிகம் பிடிக்கும் கையில் உள்ள வேலைகளை முடித்து விட்டுத்தான் உன் வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்."

விந்தியத் தேவன் போகிறதான். அவனுக்கும் களைப்பா யிருந்தது. குதிரையும் கட்டப்பட்டுப் போயிருந்தது. சிறிது நேரம் காத்திருந்து அதன் குளம்புகளுக்குக் கைசம் போட்டுக் கொண்டே போவது என்று முடிவு செய்தான்.

"கை வேலை முடியும் வரையில் காத்திருக்கிறேன். அப்புறமாகவு உடனே செய்து தருவீர் அல்லவா?"

"அதற்கென்ன, ஆகட்டும்!"
வந்தியத்தேவன் சற்று நேரம் கொல்லன் காய்ச்சிச் செப்பனிட்ட வாகனம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"இந்த வான் அழர்வமான வேலைப் பாடு அமைத்ததா யிருக்கிறதே? இராஜ குலத்து வான்மாதிரி அல்லவா இருக்கிறது? இது வானுடைய வான்?" என்றான்.

"அப்பனே! இங்கிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில் அரிச்சந்திர கதி என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது."

"நானும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால் என்ன?"

"நான் அரிச்சந்திர கதிக்குச் சென்று அடிக்கடி தலை முழி விடுவது வழக்கம்."

"மிகக் கல்ல காரியம். போகும் இடத்துக்குப் புண்ணியம்."

"ஆகையால் கூடியவகையில் மெய்யே சொல்லுது தென்றும் பொய் சொல்லுவதில்லை பென்றும் வைத்துக் கொள்கிறேன்."

"அதற்கு என்ன ஆட்சேபம்! உம்மை யார் பொய் சொல்லச் சொன்னது? நான் சொல்லவில்லையே?"

"நீ என்னை இந்த வாகனப் பற்றி ஒன்றும் கேள்வி கேட்காம விருந்தால் நானும் பொய் சொல்லாம விடுக்கலாம்!"

ஓநோ! அப்படியா சமாசாரம்?—என்று வந்தியத் தேவன் மனதிற்குள் எண்ணிக் கொண்டான்.

"நான் கேள்வியும் கேட்கவில்லை. நீ விடாத பங்களும் சொல்ல வேண்டாம். கை வேலைகளைச் சீக்கிரம் முடித்துவிட்டு என் வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டு செய்து கொடுத்தால் போதும்!"

கொல்லன் மெனமமாகத் தன் வேலையில் கவனம் செலுத்தினான்.

விந்தியத் தேவன் வாகனச் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் அடிப் பகுதியில், பிடியின் பக்கத்தில், மீன் உருவம் பொறிக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்து விவந்தான். மீன் உருவம் எதற்காக? அதற்கு ஏதேனும் பொருள் உண்டா? வேறும் அவக்காரத்துக்குத்தானா?

கொல்லன் அந்த மீன் உருவம் உள்ள இடத்தை மறுபடியும் நியில் காட்டிக் காய்ச்சி அதன்பேரில் கத்தியால் அடித்தான். மீன் உருவம் தெரியாமல் மறைப் பதுதான் அவனுடைய நோக்கம் என்று தோன்றியது.

எதற்காக இந்தக் காரியம் என்று வல்ல வகையன் யோசனை செய்தான். யோசனை செய்து கொண்டிருந்தபோதே, அவன் கண்கள் கழலத் தொடங்கின. பல கண்கா அவனால் விட்டியடிக்கப் பட்டு வந்த சீத்திரா தேவி இப்போது தன் மோக மாவலியை அவன் பேரில் பல மாக விட ஆரம்பித்தான். வந்தியத் தேவன் அதிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. சிறிது நேரம் உட்கார்ந்தபடியே ஆடி விழுந்தான். பிறகு அப்படியே, கொல்லன் உலுக்குப் பக்கத்தில், படுத்துத் தூங்கிப் போனான்.

சூரியோக்கத்தில் வல்லவகையன் பல பயக் காக் களவுகள் கண்டான். கத்தியைப் பற்றியே ஒரு களவு. ஒருவன் வந்து கொல்லனிடம் கத்தியைத் திரும்பக் கேட்டான். கொல்லன் 'கொடுத்தான். "என்ன கூலி வேண்டும்?" என்று அவன் கேட்டான். "கூலி ஒன்றும் வேண்டாம். பழுவூர் இளைய ராணிக் கு வான் அளிக்கும் காணிக்கையா யிருக்கட்டும்" என்றான் கொல்லன்.

"ஜாக்கிரதை! இந்த விஷயம் யாருக்கும் தெரியக் கூடாது. முக்கியமாக, பழுவூர் இளைய ராணியின் பெயரைச் சொல்லவே சொல்லாதே! சொன்னால் என்ன செய்யோம் தெரியுமா?....."

"நான் எதற்காக ஐயா, பழுவூர் ராணி யின் பெயரைச் சொல்லப் போகிறேன்? ஒருவரிடமும் சொல்ல மாட்டேன்."

"இதோ இங்கே வாரோ ஒரு வாரி பங் படுத்திருக்கிறோ! சத்தம் போட்டுப் போகிறாயோ?"

"அவன் ஆழ்ந்த சித்திகாரியின் இரவுக் கிழை. இடி இடித்தாலும் அவனுக்குக் காதலோடாது."

"ஒருவேளை அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது என்று தோன்றினால், இந்த உலகம் கைத்தின் கெடுப்பின் அவனாத் தூக்கிப் போட்டு வேறு தீர்த்து விடு!"

இந்தச் சம்பவங்களின் முடிவில் கொல்லலும் கத்திக்கு உடைபலனும் வந்திவந்தேவன இழுத்துப் போய் உலகம் கைத்தின் போடப் போவதான வந்திவந்தேவன் கைவு கண்டான். பிறகு அந்தக் கைவு மாறிவது.

விந்திவந்தேவனின் ஸம் தூதர்கள் நாகத் துக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஸம் தம்மாராஜன் புவோகத்தில் வந்திவந்தேவனுடைய உடம்புக்காகவெனப் பற்றி விசாரித்தான். "போய் கொல்வதில் இவன் கிபுனன்; எத்தனை போய்தான் கொல்லி விடுக்கிறான் என்பதற்கு அளவே கிடையாது" என்றான் சித்திராகுப்தன், கையி விருத்த ஓடுகைப் பார்த்து விட்டு.

"இவன், இவன்! எல்லாம் சக்கர வர்த்தி குடுமபந்தாரின் கைவலியே தான் சொன்னான். எடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காகச் சில போய்களைச் சொன்னான்."

"எதற்காகச் சொல்லி விடுந்தாலும் போய் போய்தான். தன்னுட்கண் இவனை நாகத்தின் பெரிய கெடுப்புக் குழியில்!" என்றான் ஸம். உடனே நாகத்தின் உட்புறத்திலிருந்து தூசுவிரம் குரல்வன் பலகாரமாக வானிவிட்டன.

ஸம் தூதர்கள் அவனை அழைத்துப் போனார்கள். பலகாரமாகக் கொண்டு விட்டெரிந்த பெரு கெடுப்பின் அவனாத் தன்னுட்கை ஆபத்தம் சேந்தார்கள். அந்த ஸம் தூதர்கள் இருவரையும் பார்த்தால், முகங்கள் பழுதியிட்டகைவர்களின் முகங்களிற் போகிறார்கள். அதைப் பற்றி அவன் திருக்கீட்டு சித்தையில் குந்தகையதேய் அங்கே வந்தான். "என்னுடைய உட்டகையை சிதைவெற்ற வதற்காகவே அவர் போய் சொன்னார். ஆகையால் அவருக்குப் பதிலாக என்னை கெடுப்பிலே போடுங்கள்!" என்று உறினான்.

இந்தச் சமயத்தில் கத்திவி தேவியும் அங்கே எப்படியோ வந்து சேர்ந்தான். "இரண்டு பேரையுமே சேர்த்து கெடுப்பிலே போட்டு விடுங்கள்!" என்றான்

அந்தப் புண்ணியவதி. ஸம் தூதர்கள் அவர்கள் இருவரையும் பிடித்து கெடுப்பில் தள்ளப் போனார்கள். "ஐயோ! வேண்டாம்!" என்று வந்திவந்தேவன் அவறிக்கொண்டு திரிந்தான்; கண் கிழித்து எழுத்து உட்கார்ந்தான். கண்டதுகைவு என்ற எண்ணம் ஆறதம் கொடுத்தது. ஆனால் எல்லாம் உண்மை பாக உட்காது போவதே தோன்றியபடியால் அவன் உடம்பு இன்னும் கடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சேர்சே! இனிமேல் எக்காரணத்துக் காலையும் போய்கொல்லக் கூடாது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

"கொம்பு சேரம் தூங்கிப் போய்கிட்டு டேனா?" என்று கொல்லிவன் பார்த்துக் கேட்டான்.

"அப்படி கொம்பு சேரம் ஆகிவிடவில்லை. இரண்டு ஐரம்தான். அப்போ! கி குய்கனான் வந்தத்தில் வந்தகிழை? பட்டப்பகலில் இப்படித் தூக்குகிறாயோ? இரவிலே எப்படித் தூக்க மாட்டாய்?" என்றான் கொல்லன்.

"கடவுளே! இரண்டு ஐரம் வேமா தூக்கி விட்டேன்? குதிரைக் குளம்புக்குக் கைம் சேந்தாகி விட்டதா?"

"இனிமேல்தான் சேய் வயன்றும். ஆனால் உன்னைப் போன்ற தூக்கு முதுகிக்கு அதனால் என்ன பயன்? கி குதிரையையே பறி கொடுத்து விடுவாய்! இன்னும், உன்னையே உடப் பறி கொடுத்து விடுவாய்!"

விந்திவந்தேவனுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அவன் மனதில் ஒரு சந்தேகம் உதித்தது. எழுத்து ஓடிப்போய் வராதபக்கம் பார்த்தான். குதிரையை சிறத்திய இடத்தில் அதைக் காணும்.

"ஐயோ! குதிரை எங்கே?" என்று இரைச்சல் போட்டுக் கொண்டே உடைவானின் பிடியில் கை வைத்தான்.

"பயப்படாதே! உன் குதிரை பத்திரம் பிடுக்கிறது. கொங்கிப்புறத்தில் போய்ப் பார்!"

வந்திவந்தேவன் கொங்கிப் புறம் சென்று பார்த்தான். அங்கே மூன்று பக்கம் அடைக்கப்பட்ட தீத்துக் கொண்டையில் அவனுடைய குதிரை சின்று கொண்டிருந்தது. கொல்லன் உலகத்தைக் கையி கிறுப்பினான் அதன் வாயில் புல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். வந்திவந்தேவனைப் பார்த்ததும் குதிரை உட்கைச் சிறித்துக் கொண்டு கிணத்தது.

"ஐயோ! இங்கே வந்து கொஞ்சம் உங்கள் குதிரையைப் பார்த்துக் கொள்"

ஞங்கள். இதன் குணம்புகுக்கு அளவு எடுக்க வேண்டும்!" என்று பைபன்.

வந்தியத் தேவன் குதிரை அருகில் சென்று அதைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

பைபன் குதிரையின் குணம்புகு அளவு எடுத்தான்.

"இதை யார் இங்கே கொண்டு வந்து கட்டினார்கள்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"எந்தான் கட்டினான்."

"எதற்காக?"

"அப்பா கட்டிச் சொன்னார்."

"அது எதற்காக?"

"இந்த ஊர்வழியாகச் சென்று முன்னும் பெரிய பழுவேட்டையையும் அவர் பரிவாரங்களும் போனார்கள். குதிரையை வாசலில் பார்த்திருந்தால் கட்டாயம் கொண்டு போயிருப்பார்கள்."

வந்தியத்தேவனுக்குப் பழைய குரபம்.—திருநாரசாபணபுரத் குரபம்.— வந்தது. தான் இசைந்த தவறை என்னி யெட்கம் அடைந்தான். கொல்லாவிட லும் அவன் மகனிடமும் மனத்திற்குள் எந்தி உணர்ச்சி கொண்டான்.

குதிரையின் குணம்புகு அளவு எடுத்துக் கொண்டதும் இருவரும் உலகக் களத்துக்குள் வந்தார்கள்.

கொல்லன் இரும்புத் துண்டை எடுத்துக் குணத்தைப் போல் வளைத்து வேலை செய்பது தொடங்கினான்.

"என் குதிரையைச் சாப்பாற்றிக் கொடுத்தீரோ? அதற்காக மிக்க வந்த னம்" என்றான் வல்லவனாயன்.

"என்னைத் தேடி வருகிறீர்கள்? உடனடியாகச் சாப்பாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமல்லவா? அது என் கடமை."

"பழுவேட்டையார் பரிவாரம் இந்தப் பக்கம்போல் எத்தனை நேரம் இருக்கும்?"

"இரண்டு நாழிகைக்கு மேலேயிருக் கும். அவ்வளவு ஆப்பாட்டத்துக்கும் நீ தூங்கிக் கொண்டிருந்தாயே, அதை நீனைத்தால் தான் எனக்கு விடப்பாடு இருக்கிறது."

"எந்தான் தூங்கிப் போய்விட்டேன். இத்தனை நேரம் நீ விழுக்கி விட்டீரோ? அவர்கள் போன பிற்பாடாவது வேலை உடனே ஆரம்பித்திருக்கையாமே?"

"எப்படி ஆரம்பிப்பது? அவர்கள் கொண்டு வந்த செய்தியைக் கேட்ட பிறகு யாருக்கு வேலை செய்ய மனம் வரும்? உனக்காக மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு இதை நான் செய்கிறேன். எங்கிருந்து அப்பனை, நீ வருகிறாய்?"

அவர்கள் கொண்டு வந்த செய்தி என்னவாயிருக்கும் என்று யோசித்துக் கொண்டே வந்தியத் தேவன், "இவன் கையிலிருந்து வருகிறான்" என்றான்.

கொல்லன் அவனுடைய முகத்தை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு குர லைத் தாழ்த்திக் கொண்டு "இவர்கையில் இருந்தபொது இவ்வாசர் அருள்மொழி வர்மறைப் பார்த்தாயா?" என்றான்.

உண்மையே சொல்லுவதென்று சென்று முன்பு சங்கல்பம் செய்து கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் "பார்த்தேன்" என்றான்.

"கடைபிடிக்க அவரை நீ எப்போது பார்த்தாய்?"

"இன்று காலைப் பார்த்தேன்."

கொல்லன் வந்தியத் தேவனைக் கோப மாய் கேட்கினான்.

"விடாபாடுகிறாயா, தம்பி!"

"இங்கு, ஸார், உண்மையைத்தான் சொன்னேன்."

"இவ்வாசர் இப்போது எங்கேயிருக் கிறான் என்று உன் சொல்வாய் போலிருக் கிறதே!"

"ஓ! கேட்டால் சொல்லுவேன்!"

"இவ்வாசர் எங்கே இருக்கிறார்? சொல் பார்த்தாயா."

"நாகைப்பட்டினம் குடாமணி வீதா ரத்தில் இருக்கிறார்!"

"அப்பனை! நானும் எத்தனைபோ பொய்யர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். உன் னைப் போல் கட்டுக் கதை புனைந்துகாசுக் கக் கூடியவர்களைப் பார்த்தே யில்லை."

வந்தியத்தேவன் தன் மனத்திற்குள் சிரித்துக் கொண்டான். புனைந்து உறும் பொய்கை சுப்புலதற்கு எல்லாரும் ஆபத்தமாயிருக்கிறார்கள். உண்மையைச் சொன்னால் எப்ப மறக்கிறார்கள். இது கமது ஐந்தை விசேஷம் போலும்!

"தம்பி! நீ இவர்கையிலிருந்து எப் போது புறப்பட்டாய்?"

"என்று காலைக்கு முன்னும்!"

"அதனுடையதான் உனக்குச் செய்தி தெரியவில்லை."

"என்ன செய்தி, ஸார்!"

"பொன்னியின் செல்வரைக் கடல் கொண்டு விட்டது என்ற செய்திதான்!" வந்தியத்தேவன் கஷ்டப்பட்டுத் திரும் கிடுவது போல் பாரைக்கு செய்தான்.

"ஐயோ! அப்படியா? யார் சொன் னார்கள்?"

"சென்ற முது இங்கெல்லாம் அப் படிப் பேச்சா யிருந்தது. இன்றைக்குப் பழுவேட்டையார் இவ்வழியாகப் போன போது ஊர்த் தலைவர்கள் அவரைக்

கேட்டார்கள். அந்தச் செய்தி உண்மையானது என்று பழுவேட்டையார் கூறினார். அந்தச் சண்டையப் பாவியின் தலையில் இடி விழவில்லையே!"

"ஏன் அந்தக் கிழவனா கவலிசூய்?"

"அவராவேதான் இது நடந்திருக்கிறது. ஏதோ குழ்ச்சி செய்து இவ்வரசரை அடிரடி கையில் மூழ்க அடித்து விட்டார் என்று ஊரார் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவருக்காக ஏற்பாடு செய்திருந்த உபகாரங்களையும் சிறுத்தி விட்டார்கள்."

"இவ்வரசர் மீது இந்த ஊராரைக்கு அவ்வளவு பிரியமா?"

"கேட்க வேண்டுமா? ஊர் மக்கள் அவ்வளவு பேரும் இப்போது எண்ணீரும் கம்பலையுமா பிடுக்கிறார்கள். இந்த ஊரார் மட்டும் என்ன? சோழ நாடு முழுவதும் ஓலமிட்டு அழப் போகிறது. பழுவேட்டையார்களைச் சேக்கப் போகிறது. ஏற்கனவே, சக்கரவர்த்தி கோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார். இந்தச் செய்தி கேட்டு என்ன பாடு படுவாரோ தெரியாது. இன்னும் என்னவெல்லாம் விபரங்கள் வந்திருக்கின்றன? சில நாளைகளானதில் தாமதமாகத் தோன்றி வருகிறதே? அதற்கு ஏதேனும் நடந்து தானே தீர வேண்டும்?"

நடக்கக் கூடிய விபரங்கள் என்னவாயிருக்கக் கூடும் என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணிப் பார்த்தான். தான் கூறியதை இந்தக் கொல்லன் எம்பரம விருத்தியை எல்லதாள்ப் போயிற்று. தான் இனிமேல் போய் சொல்லா விட்டாலும் இவ்வரசரைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இளைய பிராட்டி ஏதோ முக்கிய காரணத்திற்காகத்தானே அவரைக் குடாமணி விஹாரத்தில் இருக்கச் சொல்லிப் பிடுக்கினார்! இவ்வரசனைச் சண்டு பேசிய பிறகு, அவர் சொல்லும் போசனைப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

"தம்பி! என்ன போசிக்கிறது?" என்று சொல்லன்.

"நடுக்கடையில் எழற்காற்றில் நானும் அகப்பட்டேன். கொண்டேன். கடவுள் அருளால் நான் தப்பிப் பிழைத்ததை நீனைத்துப் பார்த்துக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்."

"கடவுள் அருள் என்பது ஒன்று இருக்கிறதா, என்ன?"

"பெரியவரே! அது என்ன அப்படிச் சொல்லுகிறீர்?"

"கடவுள் அருள் என்பதாக ஒன்று இருந்தால் பழுவேட்டையார்களின் அக்கிரமங்கள் இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்குமா? பொன்னியின் செல்வர் கடவில் மூழ்கியிருப்பாரா?"

"பெரியவரே! பழுவேட்டையார்களின் அதிகாரத்தில் உண்மையாக. அவர்களைப் பற்றி இப்படி வெல்லாம் பேசலாமா? பார் காதிவரவது விழாந்தால்? கொஞ்சம் ஐக்கிரகதபா பிடுங்கன்."

"என்னை விட நீதான் ஐக்கிரகதபா பிடுக்க வேண்டும். நானாவது விழுந்துக் கொண்டிருக்கும் போது பேசுகிறேன். நீ தூக்கத்திலே உளவாகிறாய்!"

"ஐயப்போ! என்ன உளறினேன்?"

"பழுவேட்டையார்களின் பழையதர்கள் என்று சொன்னாய். பழுவேட்டையார்களையப் பெண் பெய் என்று சொன்னாய். நீ சொன்னது என்னமோ உண்மையாக. ஆனால் என்னைத் தவிர வேறு பார் காதிவரவது விழாந்தால் உண்டி என்ன? நீ அப்படியே பிழைக்கி கொண்டிருக்கிற சமயத்திலேதான் இந்தச் சாலை வழியாகப் பழுவேட்டையார்களின் பரிவாரங்கள் போயின. எனக்கு சொல்பத் திவிராய்ப் போய் விட்டது."

"நீ என்ன சொந்தீர்?"

"வாசற்பக்கம் போய் சிந்து இந்த உலகம் காத்திருக்கிறதையும் காத்திக் கொண்டேன். அதற்கு முன்னும் உன் குதிரையைக் கொல்லிப்புகும் கொண்டு போய்க் கட்டியாயிற்று."

"தூக்கத்தில் நான் இன்னும் ஏதாவது உளறினேனா?"

"உளறுவதற்குக் குதிரையே பிச்சு."

"ஐயோ! என்ன உளறினேன்?"

"நீ இவ்வரசரைப் பழையகாதைக்கு வரும்படி வற்புறுத்தினாய். அவர் பழுவேட்டையார் கட்டளைப்படி சிறைப்படுவான் என்று. இன்னும் என்ன வெல்வாரோ சொன்னாய். தம்பி! பழையகாதை இளைய பிராட்டியைக் குறித்துக் கூட ஏதேதோ சொன்னாய். ஐக்கிரகத, அப்பினே, ஐக்கிரகத!"

விந்தியத்தேவன் வெட்டித் தலை குனிந்தான். இளைய பிராட்டியைக் குறித்து அனுசந்தமாக ஏதாவது பேசி விட்டேனாமா என்று பிதி அடைந்தான். இனிமேல் தாங்குவதாயிருந்தால் தனி அறையில் கதையைத் தாண்டித் கொண்டு தூங்க வேண்டும். அவ்வது நன்றி சஞ்சாரம் இல்லாத காட்டிலோ, பாடுவதாத்தியோ, மலிக் குகையிலோ தூங்க வேண்டும்.

"தம்பி! எழை காந்தியில் நீ எப்படி அடிப்பட்டுக் கொண்டாய்? எப்படித் தப்பிப் பிழைத்தாய்?"

"என் ஏறி வந்த கப்பலில், இடி விழுந்து கடலில் முழுவி லிட்டது. மூன்றை பாய் மாதகதப் பிடித்துக் கொண்டு வெகு நேரம் மிதந்தேன். பிறகு ஓடக்கூரப் பெண் ஒருத்தியின் உதவியால் தப்பிச் சைபேறியேன்."

"இளவரசரும் ஒரு வேளை அங்கிதம் தப்பிப் பிழைத்திருக்கலாம் அல்லவா?"

"கடவுள் சித்தமிருந்தால் தப்பிப் பிழைத்திருக்கலாம்."

"சேந்திராவு நீ எங்கே தங்கியாய்?"

"கோடிக்கொடியேதான். கடந்தொரே பாரத்தில் பழுவேட்டையார் பரிவாசல்கள் ஓரே கட்டமாயிருந்தது. ஆகையால் குழை நேரலில் சித்திர நேரம் படுத்தத் தங்கியேன். பொழுது விடிவதற்குள் புறப்பட்டு விட்டேன்."

"அதனுட்தான் வங்கி இளவரசர் செய்தி தெரியவில்லை போலிருக்கிறது."

"நீ தெரியப் படுத்தியதற்காக வந்தாய். ஐயா! என் பழையகைதர்க்குக் கடவுள் சித்திரம் போல வேண்டும். பழுவேட்டையாரின் பரிவாரத்திடம் சித்திரம் போல வேண்டும். எந்த வழியாகப் போவது என்பது?"

"பழுவேட்டையார் தஞ்சாவூர் இராஜபாட்டையின் போகிறார். நீ மூன்று வார்த்தை கையோடு போனால் பழையகைதைய அடைவாய்."

"நீங்கள் கொஞ்சம் சித்திரமாகவே குதிரைக் குளம்புக்குக் கைம் அடித்துக் கொடுத்தால் உவந்து."

"இதோ!" என்று கொல்வன்.

விரைத்துக் காய்ச்சி யிருந்த இருக்கைப் சத்தியினால் அடிக்கத் தொடங்கினான்.

"இது பேசிய பழுவேட்டையாருக்கு! இது சின்னப் பழுவேட்டையாருக்கு! இந்த அடி சம்பவகையாருக்கு! இது மழையாருக்கு!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அடித்தான். இதிலிருந்து அந்தச் சித்திரச்சின்னப் பேசிய நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு கோபம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருவாறு வந்தியத்தேவன் தெரிந்து கொண்டான்.

குதிரைக் குளம்புக்குக் கைம் அடித்து முடிந்தது. செய்து கொடுத்த வேலைக்காகக் கொல்வனுக்குக் கை தா வந்தியத்தேவன் யத்தனிட்டான். கொல்வன் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு மறுத்து விட்டான்.

"நீ உவ்வ பிள்ளை என்பதற்காகச் செய்து கொடுத்தேன். காக்கைகளைச் செய்து தரவில்லை" என்று.

வந்தியத்தேவன் மறுபடியும் கொல்வனுக்கு என் உதவிட்டு விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

புறப்படும் சமயத்தில் கொல்வன் "தம்பி! பழையகைதர்க்கு நீ எத்தகைப் போகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஐயா! நீங்கள் என்னை அதைப் பற்றி ஒன்றும் கேட்டாமலிருந்தால் என் போல் கொல்வ வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது" என்று வல்லவகையன்.

கொல்வன் சிரித்துவிட்டு, "அப்போ! நீ துரிதமாகக் கேட்டிக்கூரன் ஆகி வருகிறாய்! தூக்குறையோடும் இவ்வளவு ஐக்கிரகதயா யிரு!" என்று சொல்லி விடை கொடுத்த அனுப்பினான்.

வந்தியத்தேவன் மறுபடியும் பிரவாசம் தொடங்கியபோது குதிரைப் பிச்சும் நேரமாகி விட்டது. சித்திர நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த மயக்கி இருக்கை வந்தது. இதற்குள் மூன்று வார்த்தை கைதைய வல்லவகையன் பிடித்து விட்டான். அதற்கு மேல் அந்தக் கையோடு போக வேண்டியதற்கு, வழி விசாரிக்க வேண்டிய அவசியம் கிடக்கிறதாயது.

முன்னிருட்டு வேளைதான். ஆனால் வானத்தில் ஆவிரக் கோடி நட்சத்திரங்கள் ஒளிரக்கொண்டிருக்கின்றன. மூன்று வார்த்தை கைதைய மக்கள் அதிலும் இவ்வளவு சித்திர சித்திர புதர்க்கைதான் இருந்தன. ஆகையால் வழி கண்டு பிடித்துப் போவதற்கு வேண்டிய வேளிக்கை மின் பிச்சை தந்தன.

வானத்தில் ஜோகித்த நட்சத்திரக்கொடு போட்டி யிருவதுபோல் ஆவிரக் கைக்கை மின்மினிப் பூச்சிகள் வந்த கைப் புதர்க்கைச் சத்தி வட்டமிட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளத்தில் உந்தங்கள் தழுவியது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. நாடெல்லாம் இளவரசரைப் பற்றிய கவலையில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது அவனுக்குமட்டுமே அந்தப் பத்திரம் யிருக்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்திருந்தது. இளவரசரிடம் சொழ நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு பிரியம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவன் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. மந்திரவாதி சாஸ்திரவாதி அவன் மறுபடியும் ஏமாற்ற முடிந்ததை நினைக்கக் குதிரை

ஜெமினியின் அருத்த சித்திரம்

**மூன்று
பள்ளிகள்**

195 நாய் வடுத்தில் பித்தல் மூலம்
மென்மேன்மை கிதம் மென்மேன்மை குணம்
தமிழ் மரம் மரம் உணர்வு மரம்
மரம் மரம் மரம் மரம்

விரைவில் வருகிறது

“லக்ஸ்

டாய்லட் சோப்

என் சகல அழகு பாதுகாக்கிறது”

மக்த உதிரி *லலிதா*

இவ்வ மனத்துடன் கூடிய இந்த வேண்டியவையும்
கத்தமானதுமான் சோப் உங்கள் சகுமத்த
கவிரவாகியேயும்!

இனிமேல் நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

LUX, 100 X 30 TM

பஜகோஸிந்தம்

சீகரவித்த ரகுசாயனசாஸிரா

28

நீலவா மோகனகணிகையும் விட மக்களிடையிலும் மோசம் செய்யும் தன்மையுடையவரென்ப சபலம். தேவதீபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கிராமிய வேலம் நெருப்பின் வேகத்துக்குச் சமமாக வேலை செய்கிறது. நெருப்பைப் போலவே இது பயத்தாக்கிய வேலமும் ஆகும்.—அழித்துச் சர்வ காலம் செய்யும் வேலமும் ஆகும்.

அனைத்திற்கும் ஆதியும் காரணமுமான முதற் பொருள் — இரண்டற ஒன்றையாக நிிற்கும் ஒரு மெய்ப் பொருள் — நிலையாகப் பய பொருளுக்காகப் பிரிந்து உலகம் என்னும் விசித்திரமாக நிற்கிறது. பலவாகப் பிரிந்துநிற்கும் பொருள்கள் மறுபடி ஒன்று சேர்ந்தாகலமும் முயன்று வருகின்றன. இதிலே விஞ்ஞான பண்டிதர்கள் சேதித்து விளக்கி வரும் பய ஆர்ஜன சத்திகள். மக்களை ஆட்டும் பயவித பத்துக்களும் இதிலே. காட்டில் உலர்ந்த போன செடிகளும் புல்லும் புதரும் எங்கும் பரவி நிற்கும் அசைய வாயுவும் எப்போது ஒன்று சேருவோம் என்று காத்திருக்கின்றன. சந்தர்ப்பம் சேர்ந்தபோது ஒன்று சேர்ந்து காடு தீப்பற்றி எரிந்து விடுகிறது. பிரிந்த பொருள்கள் மறுபடியும் ஒன்று சேருவதே உயிர்வேலம்.

மூச்செடுக்க உண்கிறதென்று சொல்லுகிற பிராண வாயு உடலின் ஊதுடன் உண்களை வரும் பய ஆர்ஜன சத்திகள். மக்களை ஆட்டும் பயவித பத்துக்களும் இதிலே. காட்டில் உலர்ந்த போன செடிகளும் புல்லும் புதரும் எங்கும் பரவி நிற்கும் அசைய வாயுவும் எப்போது ஒன்று சேருவோம் என்று காத்திருக்கின்றன. சந்தர்ப்பம் சேர்ந்தபோது ஒன்று சேர்ந்து காடு தீப்பற்றி எரிந்து விடுகிறது. பிரிந்த பொருள்கள் மறுபடியும் ஒன்று சேருவதே உயிர்வேலம்.

மூச்செடுக்க உண்கிறதென்று சொல்லுகிற பிராண வாயு உடலின் ஊதுடன் ஒன்றாக உலர்ந்த தேவதீபம் எரிந்து வருகிறது. அதிலே உடலின் உஷ்ணம் எட்ட எண்ணம்புக எல்லாம் நீரும் சேர்ந்திருப்பவாசிய இடைநிலை வேகமே ஆனந்தம் தரும் உயிர் நிலை.

ஆதித்யாக்கும் பென்னுக்கு முன்ன ஆர்ஜன வேலமும் இந்த விசை குளத்தின் ஒரு நோற்றம். அது மகா சத்தி வாய்ந்த இயற்கை வேலம். கரியும் வாயுவும் சேர்ந்து எரிந்தால் இரும்பும் கரைவும். அய்வித வேலம் இரண்டேவேலம்.

இந்த இயற்கை வேகத்தை அடக்கி ஆண்டால் அதிலே இல்லறம். ஆனந்தம், தருமம், அர்த்தம் அனைத்தும் அதனின்ற விளையும் மனையில் நெருப்பைக் கொண்டு சமைத்து உண்டு வாழ்கிறோம். அநே நெருப்பு வரம்பு தாண்டினால் தருமம், அர்த்தம் அனைத்தும் அசைய வது விளையும் மனையில் நெருப்பைக் கொண்டு சமைத்து உண்டு வாழ்கிறோம். அநே நெருப்பு வரம்பு தாண்டினால் தீட்டைப் போலக்கி காசமாகிவிடும். ஆற்று வெள்ளத்தை மடக்கி நிலமித்த வாய்க்கால்களில் செலுத்தி வயல்களுக்கு விட்டால், நீரும் விதையும் மண்ணும் சேர்ந்து பயிரும் செழிப்பும் களமும் அதனின்ற உண்டாகும். அவ்வாறின்னறி வெள்ளத்தைத் தான்பால் பெருக விட்டால் வயல்களைப் பாழ்படுத்தி காசமாகிக்கும். அதைப் போலவே இயற்கை வேகங்களில் ஒன்றான ஆன் பென் ஆர்ஜன சத்தியும், அடக்கி ஆண்டால் இல்லறச் சகம்; அடக்கி ஆளாமல் இஷ்டம் போலப் பாய விட்டோமானால் சர்வ காலம் நிச்சயம்.

இல்லற வாய்வு என்பது ஆற்று வெள்ளத்தை வயலில் பாய்ச்சி, பயிரோடுத்து உண்டு வாழ்வது போல் — நெருப்பை அடக்கி ஆண்டு பயவிதத்தில் பயன் பெறுவது போல். ஆர்ஜன வேகத்தை தான்பால் பெருக விட்டால் வயல்களைப் பாழ்படுத்தி காசமாகிக்கும். அதைப் போலவே இயற்கை வேகங்களில் ஒன்றான ஆன் பென் ஆர்ஜன சத்தியும், அடக்கி ஆண்டால் இல்லறச் சகம்; அடக்கி ஆளாமல் இஷ்டம் போலப் பாய விட்டோமானால் சர்வ காலம் நிச்சயம்.

இல்லற வாய்வு என்பது ஆற்று வெள்ளத்தை வயலில் பாய்ச்சி, பயிரோடுத்து உண்டு வாழ்வது போல் — நெருப்பை அடக்கி ஆண்டு பயவிதத்தில் பயன் பெறுவது போல். ஆர்ஜன வேகத்தை தான்பால் பெருக விட்டால் வயல்களைப் பாழ்படுத்தி காசமாகிக்கும். அதைப் போலவே இயற்கை வேகங்களில் ஒன்றான ஆன் பென் ஆர்ஜன சத்தியும், அடக்கி ஆண்டால் இல்லறச் சகம்; அடக்கி ஆளாமல் இஷ்டம் போலப் பாய விட்டோமானால் சர்வ காலம் நிச்சயம்.

இல்லற வாய்வு என்பது ஆற்று வெள்ளத்தை வயலில் பாய்ச்சி, பயிரோடுத்து உண்டு வாழ்வது போல் — நெருப்பை அடக்கி ஆண்டு பயவிதத்தில் பயன் பெறுவது போல். ஆர்ஜன வேகத்தை தான்பால் பெருக விட்டால் வயல்களைப் பாழ்படுத்தி காசமாகிக்கும். அதைப் போலவே இயற்கை வேகங்களில் ஒன்றான ஆன் பென் ஆர்ஜன சத்தியும், அடக்கி ஆண்டால் இல்லறச் சகம்; அடக்கி ஆளாமல் இஷ்டம் போலப் பாய விட்டோமானால் சர்வ காலம் நிச்சயம்.

இல்லற வாய்வு என்பது ஆற்று வெள்ளத்தை வயலில் பாய்ச்சி, பயிரோடுத்து உண்டு வாழ்வது போல் — நெருப்பை அடக்கி ஆண்டு பயவிதத்தில் பயன் பெறுவது போல். ஆர்ஜன வேகத்தை தான்பால் பெருக விட்டால் வயல்களைப் பாழ்படுத்தி காசமாகிக்கும். அதைப் போலவே இயற்கை வேகங்களில் ஒன்றான ஆன் பென் ஆர்ஜன சத்தியும், அடக்கி ஆண்டால் இல்லறச் சகம்; அடக்கி ஆளாமல் இஷ்டம் போலப் பாய விட்டோமானால் சர்வ காலம் நிச்சயம்.

காகை: கீழ்க்கண்ட ருபாயை:
பயன்படுத்தி உங்களுக்கு:
பயன்படுத்தி உங்களுக்கு:
தரப் படுகிறது.

வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி தரும் விஷயங்கள் எத்தனைவரோ இருக்கின்றன. அவற்றில் மனத்தைச் செலுத்திப் பயிற்சி வேண்டும். புண்ணியமும் பயனும் மகிழ்ச்சியும் கலந்த துறைகளில் நினைவி வாய்க்கையில் உள்ளதைச் செலுத்திச் சந்தோஷம் அடைந்து வந்தால் கிராமிய கலவி போகத்தில் புத்தி அதிகமாகச் செல்வாது. எல்லாம் பழக்கத்தைப் பொருத்து நினைந்து. பெண்களோடு கலந்து பேசி உறவாடி வந்தாலும் நினைப்புவனை அடக்கி, உட்கு மறந்து விட்டு அவர்களின் கூட்டுறவை எல்ல முறையில் அனுபவிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான தாய், சகோதரி, மகன் முதலியவர்களைப் பேசி வினாவாடி நாம் மகிழ்ச்சியடைய வில்லைவா? என்பார்களா? கலந்து மிக மகிழ்வதில்லைவா? அவ்வாறே பெண்களுடன் கலந்து, நினைவை மறந்து, உயர்ந்தப் பான்மையில் மகிழ்ச்சி அடைவப் பயிற்சி வேண்டும். இதிலே எல்ல பண்பாடு.

இந்த விஷயத்தில் மேல் காட்டாரின் நடவடிக்கைகளி லிருந்து நாம் ரொம்பக் கற்றுக் கொள்ளலாம். மொத்தத்தில் நம்மைவிட அவர்கள் இந்த யோகத்தில் சித்தி யடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனும்

பெண்ணும் தந்தம் நினைவை மறப்பது ஒரு யோக முறையே ஆகும். ஆனும் பெண்ணும் ஒருவரைப்போருவர் நெருங்கிய உடனே நம்மவர்களுடைய எண்ணம் தேக தருமத்தில் சென்று விடுகிறது. அத்தகைய அடங்கா வேகம் மேல் காட்டாரில் அநேகமாக இல்லை. ரொம்பக் குறைவு. இதற்குக் காரணம் சிதோஷ்ண நிலை என்பார்கள். இந்தச் சமாதானத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. நம்முடைய பழிற்சியும் பண்பாடும் வித்தியாசப் படுகிறது. இதுதான் முக்கியமான காரணம். பலவிதங்களில் இன்பம் பெறுவதற்கு வழியிருக்கக் கேலவம் தேகக் கலவி ஒன்றையே வைத்துக் கொண்டு நாம் தைத்தியம் பிடித்துக் கொட்டுப் போகிறோம்.

படிப்பு, பாட்டு, சித்திரம், ஆட்டம், கேலிக்கை, கூத்து, பேச்சு, ஸ்ராவம், ஆறு, மலை, தோப்பு, வானம் முதலிய இயற்கை யழகுகளும், இன்னும் எவ்வளவோ அனுபவிக்கக் கூடியவைகளும் உலகத்தில் இருக்க அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் பயனற்ற ஒரு தைத்தியக்கார விஷயத்தையே பேரின்பமாக வைத்துக்கொண்டு அலைந்து உட்கு யும் உள்ளத்தையும் கெடுத்துக் கொண்டு விடுகிறோம். மகிழ்ச்சி யுலகத்தைக் கருக்கிக் கொண்டு சகலமடையாமல் வாழ்கிறோம். எல்லாம் உள்ளத்தைச் செலுத்தும் சாமர்த்தியத்தில் இருக்கிறது. வேறு துறைகளில் மனத்தைச் செலுத்தினால் பழியினின்றும் பாவத்தினின்றும் தப்பி யோம். மனத்தைக் கெட்ட விஷயத்தில் தங்க இடம் கொடுத்தால் அது நம்மைக் கலவி இழுத்துக் கொண்டு போய்விடும். அனைவருக்கும் தெரிந்ததையே சங்காரும் பாடினார். நானும் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்.

४ सुखतः किमपि राजानिका
पुष्करान्त शरीरे रोमा ।
वयसि लोके सरसम् सरसम्
वयसि न मुञ्चति वापाकरम् ॥

விக்கி உயர்த்தப்பட்டுள்ளதிலிருந்து தான் உயர்ந்து வரக்கூடியது.

[கதிரில் பாரிஸ் கங்கனடி கலஞர் உட்கொண்டிருக்கிறார் இந்தக் கதை யின் கதையும் இருக்கிறது!]

“ஸார்! இந்தக் கதையைப் படிக்கும் —என்னுமிருக்கிறது!” என்று என் பக்கத்தி லிருந்த கணவர் ஒரு பத்திரிகையைத் திசைப் படிக்கக்கூடும் சிபிடி.

எங்கள் எதிரிலிருந்த பெரியவர் “என்ன காதல் கதைபோ?” என்று கேள்வி புர னாக்கியுடன் கேட்டார்.

“என் பாட்டையார், காதல் கதை என்னும் உங்களுக்குப் பிடிபாரோ?” என்று அந்தப் பெரியவரைக் கேட்டேன்.

“பாட்டையாவுக்கும் கால வாலா என் குது! விடு போ போ என்னுது அவருக்கு எங்கே காதல் கதை பிடிக்கப் போகிறது?” என்று இன்னொரு கணவர்.

பாட்டையார் “கதை எப்படி வாழ்க்கை கையப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும். எம் வாழ்க்கையிலோ காதல் எப்படிதெ டெட யாதே. பின்னர் காதல் கதை எங்கிருந்து வரும் என்று கேட்கிறேன்?” என்று.

இப்படி ஆரம்பித்த விவகாரம் வரலா லாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது எங்கள் ஏதிலிருந்த சரீரம் போய்க் கொண்டிருந்தது.

ஆம் சமீபத்தில் குந்தலத்தில் சிங்கத்த ஓடு கம்பாணத்திற்குப் போய் கிட்டத் திரும்பும்போது, சரீரில் ஏற்பட்ட ஒரு வாக்கு வாதத்தில் ஒரு பகுதிதான் மேலே கொடுத்திருக்கிறேன்.

வாக்குவாதம் முடியவில்லை, சரீரில் சிந்தை என்ன விட்டெனச் என்று ஐயானச் வழியாக எட்டிப் பார்த்தேன்—எங்கதன்மேலாகி.

அந்தத் தோஷத்தில் மூன்று சிலிஷம் சின்று கிட்டிடு சரீரில் ஒரு பெரிய பெரு மூச்சு கிட்டி டுக் கொண்டு மேலே நகர்ந்தது. சரீரில் ஸ்டேஷனில் கிட்டிடு வெளியேறும் தருவாரியில் ஒரு வர் எங்கள் பெட்டியில் ஏறி ஐர். வயது மூப்பது. மூப்பத் தைத்து மதிக்கத் தக்கவர். கல்ல உயரம், பந்தை ஸார்பு, நலிட்டுர் மீசை, மல் ஐப்பன்—மொத்தத்தில் ஆன் பார்த்து மிக அழகாகவும் கம்பீரமாக

வும் இருந்தார். ஏதாவது கதையைத் தாவிட்டுக் கொண்டு எங்கள் பக்கமாக வந்தார், உட்காருவதற்கு இடமிருக்குமா என்று கேட்கக் கொண்டு அவருக்கு இடம் கொடுப் போமா வேண்டியது என்று எங்கள் போகித் துக் கொண்டிருக்கையில், “வா, அப்பா, சொமகத்தாம்! சொக்கியமா? உங்களைப் பார்த்து எத்தனை நாள் ஆகிற்று!” என்று பாட்டையார்.

பெரியவருக்கு அறிமுகமானவர் என்று தெரிந்ததும், வந்தவருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டியது எங்கள் கடமை என்று நிர்மா னித்து, ஒருவர்மேல் ஒருவர் பெருக்கியடித்து உட்கார்ந்த அவருக்கு இடம் பண்ணிக் கொடுத்தோம். அந்த இடத்தில் சொகலிய மாக உட்கார்ந்து கொண்டே, “ஆனாம், ரொம்ப ஈனாக்க. ஏதோ இருக்கிறேன், சித்தப்பா” என்று வந்தவர்.

“உனக்குத் குழந்தைகள் உண்டா?” என்று கேட்டார் பெரியவர்.

“அதற்கென்ன குதாச்சல், ஒரு ஆண் ஒரு பெண் இருக்கிறது” என்று சொமகத்தாம்.

“என்ன வயசு இருக்கும்?”

“பின்னாக்கு சமூ வயசு ஆகிறது, பெண் ஐந்து வது வயசு.

“எங்கே இருக்கிறார்?”

“மதுரைல்தான்!”

“எங்கே வேலை செங்கிறார்?” என்று கேட்டார் பெரியவர்.

ஏதோ ஒரு கம்பெனியின் பெயரைச் சொன்னார் வந்தவர்.

“என்ன சம்பளம்?”

“எண்பத்தெட்டு ரூபாய்?”

“சொவுக்குக் கட்டுகிறதோ?”

“ஒரு மாதமாவது சம்பளத்தை முழுக்கக் கையில் வாங்கிப் பார்த்தால் அல்லவா தெரி யும் சம்பளம் சொவுக்குக் கட்டுகிறதா, இங்கிலா எப்பது?”

“சம்பளம் முழுதும் வாக்குவதில்லை, முழுச் சம்பளமும் உங்கள் கம்பெனியில் தரமாட்டார்களோ?” என்று கேட்டார் பெரியவர் ஒரு ஐயத்துடன்.

“முழுச் சம்பளம் அவர்கள் தருவார்கள். ஆனால் எந்தநாள் வாக்க மாட்டேன். சம் பளம் வருவதற்கு மூன்றால் ஆகிரேயேயே

உன் வாங்கி வைத்திருப் பேன். அந்தக் கடன்களுக்குப் பிடித்துக் கொண்டு விடு வார்கள். கடைசியில், ரெலி னிய ஸ்டாம்புக்காக வாரிட மாதிரும்பு ஒரு கடன் வாங்கித் தரவேண்டும்தான் போட்டு கிட்டிடு, வெறுக் கையுடன் வெளியே வருவேன் சம்பள யான் அன்று” என்று சொம கத்தாம்.

இதை அந்த மதுவுக் மிக அடிப்படியாகக் கூறினார் என் குதும் அங்கே கேட்டுக்

"தாவிக்குக் காலையில் 7-30 மணிக்கு நான் ரேடியோவிலே பாடப் போகிறேன், ஸார்! அவசியம் நிங்கள் கேட்க வேண்டும்!"

"ஆஹ! பேஷாய்க் கேட்கிறேன்! அதற்கு ஒரு தானாளு கொடுங்கள்!"

"தாவனாவா? என் னத் துக்கு ஸார்?"

"என்னிடம் ரேடியோ ஏது ஸார்! நோட்டலில் போய்த்தான் கேட்க வேண்டும்! அங்கே போய்ச் கம்மா உட்கார்த்து கொண்டிருந்தால் அங் கனவாக தன்கு யிருக்காது. ஏதாவது உபனுவது சம்பீட்டாகத்தானே தங்குயத் தாநியமாக உட்கார்த்து கொண்டு கேட்கலாம்!"

கொண்டு உட்கார்த்திருத்த எங்களுக்கு கெல் லாம் மனசுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை யளித் தது. ஆனால் அவருடைய ரூசலில் வினக்க லுடியாத நிலைவரக்கேவலமும், பெருமீதமும் தொனித்தது. இதன் பொருள் அப்போது எனக்கு விளங்கவில்லை.

இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது வண்டி ராஜபாளையம் ஸ்டேஷனுக்கு அடைத் தது. என்னுடன் தென்னாசியில் ஏறிய என் னங்கள் அத்தனை பேரும், (பாட்டையா உன் பட) இறங்கினார்கள். நான் துள்ளவன்னை போய்கின்றேன். சிலர் எனக்கு வண்டியைச் சொல்லி விடை கொடுத்ததுப்போயினார்கள்; சிலர் வண்டிக்கம் கூறி என்னை வழி யனுப்பி னார்கள். வண்டி புறப்பட்டது. மறுபடியும் ஓடும் ரயிலில் அத்த மனிதர் வந்து ஏறினர். ஆம், ராஜபாளையம் ஸ்டேஷனில் இறங்கி, பாட்டையாவுடன் சற்று நேரம் பேசிக் கொண்டிருத்த விட்டுத்தான் வந்து ரயிலில் ஏறினர் ரோமசுத்தரம்.

"வாங்க ஸார்" என்றேன்.

அவர் என் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்த்தார். "நிங்கள் எங்கவையு தரம் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"நிங்கள் போகும் ஊருக்குத்தான் வரணும் போகிறேன்" என்றேன்.

"நேவலை - வங்கு ரயிலுடனே வரயித் தீர்கள்" என்றார் ரோமசுத்தரம்.

இப்படி எங்களுக்குள் பேச்சு ஆரம்ப யானியது. அந்தப் பேசலில் பாட்டையாவா வந்தவர் ஒரு பேசிய பணக்காரர், விவாபாரி, இந்த மனுஷருக்குச் சித்தப்பா ஆகவேண்டும் ஆகிய விவரங்கள் தெரிய வந்தன.

இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருத்த பொழுது என் மனசில் வேறு லாழிகையாக உறுத்திக் கொண்டிருத்த விஷயத்தையும் கேட்டு விட் டேன்: "அது சரி, ஸார்! உங்கள் சம்பளத் தைப் பற்றிக் கேட்போது உங்கள் உண்மை நிலையை அப்படியே பட்டவர்த்தனமாக அத் தனை பேர் எதிரில் கூறிவிடுவோர்! அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் அத்தனை பேரை யும் வருத்தமுறச் செய்கிறோமே என்று உங்களுக்குச் சந்தம் படவில்லையோ?"

"எனக்கே வருத்தமாக இவ்வாறு பொது பிரதங்கு ஏதற்கு ஸார் என் நிலைமையைப் பற்றி வருத்தம்?"

"சிறுமையே உங்களுக்கு வருத்தம் இல்லையா?" என்று கேட்டேன்.

"இல்லை ஸார், இல்லை. இவ்வளவு வருத்த மும் பெருமையாக அவ்வளவு சொல்லிக் கொண்டேன். சித்தப்பாவிடம் — அந்த அபேரக்கியலிடம் — இவ்வளவும் கூறிப் பெருமைப் பட்டேன், ஸார், எனக்குக் கொஞ்சங்கூட வருத்தமில்லை. நான் இந் நிலையிலிருக்கிறேன் என்ற செய்தியைத் தெரி வித்தேன், அவ்வளவுதான், ஸார்!" என்றார்.

அவர் கூறிய மொழிகள், அவர் கூறிய பெருமை, அவர், எல்லாமே ஒரு புரிதலாகத் தொன்றியது. "எனக்கு துள்ளுமே விளங்க விட்டா!" என்றேன்.

"என் கதைகைப் வருத்தமாகக் கொள்ளும் உங்களுக்கு எல்லாம் விளக்கவேண்டும்" என்று சொல்லி, தம் கதைகைச் சொன்னார்.

*

நின்பர் ரோமசுத்தரம் இன்று இந்த நிலை யில் இருந்தாலும் அவர் கல்ல ஒரு பணக்கார குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் மட்டும் தான் இன்று இந்த நிலையிலிருக்கிறேன் தவிர, இவர் குடும்பத்தினர் அனைவரும் கைபொருள்களுடன் தான் வாழ்கின்றனர்.

பரிசீலித்த வருஷங்களுக்கு முன் ரோம சுத்தரமும், அவருடைய தம்பையாரும் இவங் கையில் விவாபாரம் செயது கல்ல பொருள் எட்டினர். புத்தம் ஆரம்பமாகவந்தது இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன். இன்னும் நிலைமை அப்படி எப்படி மாறுமோ என்று கடைமை விற்றவிட்டுத் தாங்களாட்டுக்குத் திரும்பி னார்கள். அப்போது ஸ்ரீமான் ரோமசுத்தரத் துக்குப் பதினாறு வயது. தாய் காட்டுக்குத் திரும்பி இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்ததும், ரோமசுத்தரத்தின் கல்யாணம் பேச்சு அடிப்படையிற்றது.

ரோமசுத்தரத்தின் குடும்பம் இருந்த தெருவி யெயே, அவர்கள் சொத்தத்தில் ஒரு பெண்

இருந்தான். அந்தப் பெண்ணைச் சோமசுந்தரத் தங்குத் கொடுப்பது என்று ஒரு வயது முதுகு பிரயாசனம் இருந்தது. அனால் அந்தக் குடும்பம் திடீர் என்று கொடிதடிப் போய் ஏழ்மையில் வீழ்ந்து கொண்டுவரவே, இனி அந்தச் சம்பந்தம் வேண்டாம் என்று சோமசுந்தரத்தின் பெற்றோரும் மற்றவர் எழும் அருகினர். அனால் சோமசுந்தரம் ஒரு பிடியாதவன் 'கட்டிதான் அந்தப் பெண்ணைத் தான் கட்டுவேன் இய்யானிடும் கம்பாணமே வேண்டாம்' என்று கூறிவிட்டான். வருஷம் ஒன்றுதான். சோமசுந்தரத்தின் மனம் மாறும் வழியாக இவன்! அந்தப் பெண்ணுக்கும் கம்பாணமானும் வழியாகச் சென்றும்.

இந்த நிலைமையில் அவருடைய சித்தப்பன், அப்பே வந்து குறித்தார். நிலைமையை அறிந்த தமது பிரயாசனப் பூதிக் உட்கையினால் சோமசுந்தரத்தை அழைக்க வந்தும் ஒரு தந்திரம் என்று பிடித்து விட்டதான் சித்தத்துக் கொண்டு. "இந்தப் பெண்ணைக் கம்பாணம் பண்ணிக் கொள்வதானால் விடுதலைப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தான் வேண்டும்" என்று.

விடுதலைப் பத்திரம் எங்கும், "என் பூதிக் கொடுத்தேன், என் தந்திரமேன் கம்பாணம் கொடுத்தேன் பங்குக்கு, உன் வரவில்லை. பித்தாசத்திலும் வரமாட்டேன். என் இந்தக் குடும்பத்திலிருந்தே விடுபட்டிருக்கிறேன்" என்று எழுதிக் கொடுப்பது. இப்படி எழுதிக்கொடுப்பது என்பது எளிதான காரியமில்லை. தும்புதலையே குய்யப் கொடுத்திருக்க உட்கவன் என் இப்படித் துணிந்த ஒரு கவனம் உட வேண்டாம் என்று எழுதிக் கொடுப்பார்? எனினும் சோமசுந்தரம், துணிந்த எழுதிக் கொடுத்தார். பிறகு சில நாட்களில் அவருக்குக் கம்பாணம் கட்டித் தந்தான் ஒரு பெரிய பணக்காரர் விட்டுக் கம்பாணம் போல் கட்டினான். ஊர் கட்டப் பட்டனில்லை; கொட்டு மோசம் அடிக்கவில்லை. விட்டோடு, கம்பாணம் என்று பெருக்கு ஒரு கட்டிக்கு கட்டித் தந்தான். கம்பாணமானும் மற்றாணானும் விட்டுப் புறப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு குடும்பத்துக்கும் அவருக்கும் சம்பந்தமிருக்கவில்லை. அவர் தந்திரமாய் பார்த்தனில்லை. தாயைப் பார்த்தனில்லை. சோமசுந்தரம் பார்த்தனில்லை. அவர் குடும்பத்தினரும் அவரை கவனத்திற்கும் அகழ்க்கவில்லை; கொடுத்திருக்கும் அகழ்க்கவில்லை. இதைக் கொண்டு வந்த சித்தத்துச் சத்தம் அவர் வருத்தப்பட்டனில்லை.

கம்பாணமானும் இந்தப் பத்த வரவு வரவில்லை தந்தார் தந்திரமேன் கம்பாணமானும் கட்டிக்குக் கொடுத்த தம் மனை மக்களைப் பாதுகாத்திருக்கிறார். ஆகவே கம்பாணம் கட்டிக்குக் கம்பாணமானும் கொடுத்தனில்லை. தாமே வரவே சத்திக் கொண்டு கட்டிக்கு எப்படி ஒரு கட்டி மானும்! அதெல்லாம் ஒரு இப்படியல்லவா?

கம்பாணம்—அம்மா, இங்கே குடும்பத்துப்பாரு கொடு. அம்மா!

அம்மா—சண்டை போக்கித், தான் இப்போதுதான் ஒரு கட்டி கொடுத்தேன்? போதாது?

கம்பாணம்—நின்றுவருக இவன் அம்மா! அந்த கம்பாணமானும் உட்கவன்பத்திரம்!

இந்த நிலை எட்டிக்குடும்ப பிறகு இத்தான் அவர் தம் சித்தப்பானைப் பார்த்திருக்கிறார். தம் தந்திரம் விருப்பமில்லாத காரியத்தால் செய்ய வைத்தவர் இந்தச் சித்தப்பன். இவரிடம் தம் பெருமையை, என் சித்தத்தே கட்டித்தான், இத்த சோமசுந்தரம் கொள்ள வேண்டாம் என்று என்னைக் கேட்டார். "இவரிடம், என் இய்யானிடும் கம்பாணம் கட்டித்தான் எனினும் என் மனம் கட்டித்தான், இவன் அந்த சோமசுந்தரம் தவறு என்று சித்திக்கவில்லை. விடுதலைப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்த தவறு என்று சித்திக்கவில்லை—இதெல்லாம் என் உண்மையிலேயே பெருமையாக வேண்டிய விஷயங்கள் அல்லவா?" என்று வேறு என்னைக் கேட்டார்.

அவர் உணர்ச்சியைப் பார்த்து என் வரவடைத்து பிரமை பிடித்து சித்தத்தே!

ஆகவே என்னை அநியாயம் "வாந்ததும்" என்று கொள்ளி வைத்தேன்.

கொடுத்த சோமசுந்தரம் பிறகு என் ஒரு உணர்ச்சியை என் வரவடை பிறகு "ஒரு சித்த சந்திரம் கேட்டேன், தவறு சித்தத்துக் கொள்ள மாட்டார்களே!" என்றேன்.

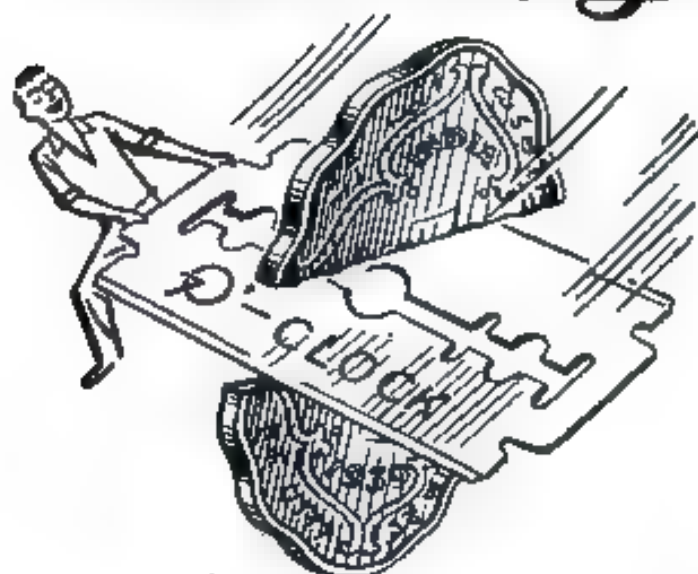
"கேளுங்கள், பரவாயில்லை" என்று.

"உங்கள் விவகாரங்களில் என்னைவாறும் காதல் இடம் பெற்றிருக்கிறதோ?" என்று கேட்டேன்.

"இய்யானிடும் அடிப்படைக் காரணமே அது தான்!" என்று சோமசுந்தரம்.

அப்படியானால் பாட்டகாரருக்கு என் இந்த விஷயம் புரியவில்லை? அவர் என் வாழ்க்கையில் 'சாதம் இவன்' என்று எப்படிச் சொன்னார் என்பதை யோசித்தப் பார்த்தேன், எனக்கு இத்தும் புரியவில்லை.

கூர்மையானது !

மலிவானது !

ஸெவன் ஒ'க்ளாக் ப்ளேடுகள் உயர் தர எம்ப்ரினும் செய்யப்பட்டவை. மிகக்கூர்மையாக இருக்க அவற்றின் முனைகள் மூன்று தடவைகள் நீட்டப்படுகின்றன. அவை மிகக்கூர்மையாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு ப்ளேடைக் கொண்டு சுத்தமாக பலதடவைகள் கடிவரம் செய்து கொள்ள முடிகிறது. அவற்றை அதிக காலம் உபயோகிக்க முடிவதால் அவை சிக்கனமானவை.

7 o'clock

ஸெவன் ஒ'க்ளாக்ஸ் ஸ்டாட்டப் ப்ளேடுகள்

10 ப்ளேடுகள் கொண்ட
பாக்கெட் ரு. 1

RAM-

விஜயம்

11. அநிசயமும் ஆனந்தமும்

"இளவரசி!" என்று அந்த ராஜ குமாரன் அழைத்ததும் கமலம் திகைப்பு சிங்கித் திருக்கிட்டு அவன் பக்கம் திரும்பினும், அவன் முகத்தைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு எங்கிருந்தோ ஊதாம் வந்துவிட்டது. ராஜகுமாரன் அவள் கைகளைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு போய்க் குளத்தில் கைரப் படியில் உட்காரவைத்துத் தாளும் டட்டார்த்தம் கொண்டான்.

தங்கையைக் குளித்தபடியே கமலம், "நாங்கள் எங்கே? என் எங்கே இருக்கிறோம்? எத்தனை மூன் எங்கென்று பேசியே இனி எங்கே? என்னைவு என்னாவிடுகிறேன்?" என்று ஆசிரியத் தோடு கேட்டான்.

ராஜ குமாரன் சிரித்துக் கொண்டு, "கமலம், நீ கனவு காணவில்லை. எத்தனை மூன் உன் அழகிய கரங்களில் அமர்ந்திருக்கிறேன் என்பதான். இந்த அழகிய நீவு நான் என் ராஜ்யம் ஒரு மந்திரவாதி என் தங்கையை மணந்து கொள்ள ஆணை கொண்டு என் தகப்பனாரிடம் வந்து பேசினேன். அவர் அவனைக் கண்டபடி எளிப் பேசிக் தூத்திவிட்டார். ஆனால் மந்திரவாதி எங்கள் குடும்பத்திற்கு வஞ்சகம் நீர்த்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்து என் தகப்பனாரை வஞ்சகப்பாசக் கொண்டு எங்களை அழகிய தேவதாசை மணிக் வர்க்கமே இவ்வளவு கொடிய வகைப் பிரதேசமாக மாற்றி, என்னை யும் கிணியாக்கிவிட்டான்! கமலம், என்னை கிருவம் அடைந்ததும் பந்தப் போனோன்? நொண்டை வந்தும்படி "கீரோ" என்று எத்திக் காடு மேடெல்லாம் பந்தப் திரித்தேன். காண மண்டலம் மூழ்கவும் வகை! வந்தேன். என்ன? விட்டுக் தெறினேன். கடைசியில் ஒரு வான் என் அதிர்ந்த வசமாக அந்தப் பொல்லாத மந்திரவாதி கைப் பார்த்தான். அவனிடம் இதற்கு ஒரு விமோசனம் உதும்படி கேட்டேன். அவனும் இரக்கம் கொண்டு, "அமரபுரி இளவரசியினும் உன் பழைய உருவம் கிடைக்கும். அவனே இங்கு வருவான். ஆனால் அது எப்போது

என்று உன் முடியாத. உன்னுடைய தகப்பன் உன்னுடைய தங்கையைக் கொடுக்க மறுத்தான். அதற்குப் பழனாக அவன் மூர்த் மடெல்லாம் படுவான். அதற்குத் தான் நீன் தங்கையின் உருவத்தை மாற்றும் விட்டு வைத்திருக்கிறோம்!" என்று உறிவிட்டுப் போய்விட்டான். போனும்போது மனிதர்கள் மாதிரியே பேசும் சத்தியை மட்டும் எங்களுக்குக் கொடுத்தான்.....!" என்று ராஜகுமாரன் கொஞ்சம் சிறுத்தினான்.

கமலம் பரபரப்பினாள், "உங்கள் தங்கை எங்கே?" என்று கேட்டாள்.

ராஜகுமாரனின் குரல் தழுதழுத்தது. "கமலம், என் தங்கையைப் பற்றிச் சொன்னது வந்தது முன்னால் நீ அவளை மணந்ததற்காகச் சொல்ல வேண்டும்!"

"எனது? உங்கள் தங்கையை மணிக்க வேண்டுமா? என் அவனைப் பார்த்தது கூட இல்லை! அவன் என்னை என்ன தவறு செய்தான்? என்னை ஒரு தவறும் செய்யாத வகை என் என்வந்ததற்காக மணப்பது? என்னை முன்னால் மணக்கவிட்டோம்!"

"கமலம், என் தங்கையை உனக்கு வன் குய்த் தெரியும். அவன் வாதென்று சொன்னால் நீ அவனை மணிக்கமாட்டாய். உனக்கு அவன் சென்றிருக்கும் தீங்கை மறந்து மணப்பது என்பது கொஞ்சங்கூட முடியாத காரியம். ஆம். அவந்தான் அமரபுரி இளவரசன்! உன் செறி!"

"நா! என் சித்தியா? இளவரசனிடமாக தங்கன் தங்கலா?"

"ஆமாம். அவனேதான். தன் அருமைத் தாய் வாட்டை மீட்பதற்காகவும் தன் அன்னாடின் மீது எலப்பிட்டிருந்த கொடிய மந்திர சத்தியை, சிக்குவதற்காகவும் உன் விடம் மிகவும் கொடுமைமாக நடந்து கொண்டான்!" என்று ராஜகுமாரன்.

கமலம், "தங்கன் தங்கை இந்த வகைப் பிரதேசத்திலிருந்து தப்பி எப்படி என் தகப்பனாளுக்கு இரண்டாத்தரமாக வாழ்க்கைப் பட்டான்?" என்று கேட்டாள்.

“ஆமாம், கணம்! அவன் ஒருத்திரான் இத்தப்பெயர் நிலம் மனித உருவில் இருந்தான். இத்தத் தோய் பில் தன்னை தனிவாக இருந்தான். வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு இத்தத் தோட்டக்காரன் குடும்பம் வந்த இங்கே குடியேறினான். ஏன் தங்களுக்கு என் தான் தான். ஆனால் மனிதர்ப்பதில் இருந்தான் அப்பகுக்கு என்ன உதவிவைச் செய்ய முடியும்? தோட்டாவதும் அவனோடு போக வேண்டியதுப்போய். ஒரு நாள் ஒரு கப்பல் இத்தத் நிலை போக்கி வந்தது. அத்தடம் எங்கே

னுக்கு விடவு எவரும் வந்தது. கப்பல் மறு நிலைப் சென்றி என் தங்கை வேற ஒரு நாட்டுக்குப் போய் அங்கிருந்த ஒரு சித்திரா என் மகனாக வந்தது. உன் தப்பெனருக்கு இரண்டாண்டுகள் வாழ்க்கைப் பட்டான். கையாணத்தக்குப் போனும்போது இங்கு வந்து என்னைச் சந்தித்த விவரமெல்லாம் சொல்லுன்!”

இத்தச் சமயம் பட பட வெந்து பறவைகள் இறகுவிட அடித்தல் சொல்லும் சத்தம் கேட்டது. அதை விடவு பதினெழு அன் என்னை வரத்திலிருந்து சிறிது இரக்கி இளவரசன்கொரு மாரிவிட்டான். மெய்தத்தக்கு அநிலம் தங்கலிங்கம். குழிய அந்தமாத் தக்குப் பிறகுதான் அங்கன் ஒரு மறுவது வழங்கும்! இன்று குழியன் உச்சிக்கு வருவதற் குன்றையே அங்கன் தங்கன் பழைய ஒரு வங்கலிப் பெற்றது விட்டான்! இத்த அநிலம் முடியவதற்குள் இன்னும் பெரிய அநிலங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

கோட்டை சேத்தனர்களும், மாடமாரி களையும், உட சோபுரங்களும், சிறையும், குளங்களும் குயிர் குயிர் என்று தோன்றின. அந்த மாக் தோய்பின் கடுமையே ஒரு அழகிய அரண்மனை உண்டாகித்த.

நிலகோண்ட பழைய உருவம் பெற்ற பதினெழு இளவரசர்களும் தாக்க முடியாத அநிலத்திலுள்ளும் ஆரத்தத்திலுள்ளும் தனித் தான்கள், பிறகு எல்லோரும் அரண்மனைக்குப் போனார்கள். அங்கே புதிய ஆடைகள் அணிந்து தோரண விருத்த சரப்பிட்டார்கள். கையம் தன் அண்ணன்மாரிவிடம் மூன்று விவரங்களையும் மூக்க விடாமல் சொன்னான்.

மீதவான் அந்த தோற்ற சரண குடும்பத் ததச் சேர்ந்த கம்?தானை கப்பல் அமரபுரீக் குப் புறப்பட்டது. அநிச் கமலம், பதினெழு இளவரசன்கள், சாணகுமாரிகள் மற்றும் சேனைத் தங்கலிங்கன், வேலைபாட்டன் என்னோரும் இருந்தனர். பல நாட்கள் பிரயணம்

செய்து கப்பல் அமர புரீகை அடைந்தது.

அரண்மனைக்குப் போனதும் கைத்தின் தகப்பனுர்—அரண்—முடியந்த அவனைத் தழுவித் கொண்டான். வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு தன் புதல்வர் கிளிய் பார்த்ததில் ஆனந்தக் கண்ணிர் பெருக்கினான்.

கமலம் தன்னை அன் போடு எதிர் கொண்டு அழைத்த இளவரசனினைய “சித்திரி” என்று அழைத்தது தழுவித் கொண்டான்.

“கையே கமலம், என் குரே சகோதரனாக எப்போதற வேண்டும் என்றும் ஆகாரினும் உணர்க்குச்

சித்திராக வந்து உன்னை என்னவெல்வாயே மாடமும் படுத்திலிட்டேன். எட்டும் உன்னைப்படைந்து விழுந்தவிட்ட போது உனக்கு உதவி செய்தே மிழி மார் தெரியுமா! என் தாள் அழைக்குச் சொந்தி பழம்பி உனக்குத் தனியாரிலிருந்து உதவி செய்யச் சொன்னான். உன்னிடம் என்னை கைவைச் சொல்லி உதவி கேட்டவராம் என்றும் உன் மாரத்தில் சித்திரி என்ருவே ‘கேட்பவன் வந்த என்னை ஆழமாய்ப் பதித்த போலிருந்தது. ஆகவே, இதை பெயர் என் நாள் உன்னிடம் மாரத்தக் வேண்டிய தாவித்த. என்னை மன்னிப்பாரா?” என்று கேட்டு இளவரசனின் கண்ணிர் பெருக்கினான்.

“சித்திரி, என்ன இது! நாள் சங்களை மன்னிப்பதாவது? என்னை உன்னிடம் கொஞ்சக்கூட வருத்தம் இல்லை. பல நாட்களாகத் தோட்கிற கெடப்பட்ட நாமெல்வோரும் ஒன்றே சேர்ந்த விட்டோம். இத்தச் சந்தோஷத்தை உத்தரமொகச் சொண்டாட வேண்டாமா!” என்று கேட்டான் கமலம்.

“ஆமாம். அவசியம் சொண்டாட வேண்டும். இன்னும் ஒரு முக்கியமான காரியம் பாக்கி இருக்கிறது! என் அன்னுதாரனை உன்னை வேண்டாம் இங்கே அழைத்து வந்தால்? அதுவாக்கு ஒரு வேறுமனையித்தது வந்தி சேறத்த வேண்டாமா? உன்னைத்தான் அவனுக்கு வேறுமனையாக அனிகைப் போடுதல். உனக்கும் சங்கத்தாரை. கமலம்!”

சித்திரி இப்படிக் கேட்டதும் கமலத்தின் முகம் ஈனத்திலும் சிவந்தது.

சாணகுமாரனுக்கும் கைத்தத்தக்கும் பிரயாணமாகக் கையாணம் நடந்தது. தோரே சேரக் கைவித்தத்தெல்லாம் பல ஈன்ருதான்கள் இவ்வம் சேப்திருந்தனர். கையாணம் ஆனதும் கமலம் சாணகுமாரனும் கப்பலெறித் தங்கன் நாட்டுக்குப் போனார்கள். இளவரசர்களும் இளவரசனையும் அவர்களை உத்தரமொக வழிபழப்பினார்கள். (முடிந்தது)

1952க்கு

பெரியதும் அழகியதுமான முற்றிலும் புதிய

வாக்ஸால்கள்

ஒரே தரான அளவு...

புதிய கடைகிம்-தாரா 6 லிட்டர் இடம்! :

வளப்பு பித்த உருவம், ஒருமுனை
யிலிருந்து மற்றொரு முனை வரை
எங்காய் புதியது ... அதிக
தளமான சக்கர - அடித்தளம்
மற்றும் கிராமமான பாடிக்க
இவை அனைத்தும் அதன் விலை
வரிசைகளில் இந்தப் புதிய
வாக்ஸால்களை மகோன்னத பாக்கி
யிருக்கின்றன.

பேரும்பாசத்தவரான
6-லிட்டர் வரை
அளவுக்கப் பெற்ற
தாரா 6 பேர்களுக்கே
மேலாகவும் கூறாத
விலை தராமலாக
அளவாகும்.

மேலாகும்

விலைக்கே மேலாக
அளவுக்கே மேலாக
மற்றும் மேலாக
மேலாகும்.

வாக்ஸால்

முற்றிலும் புதிய
வாக்ஸால்
மேலாகும் மேலாக
மேலாகும் மேலாக
மேலாகும்.

சுந்தரம் மேலட்டார்ஸ் லிமிடெட்

37, மதுவாட்டி வீடு, மதுவாட்டி

டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் & என்ஸ் லிமிடெட்

மதுவாட்டி, திருச்சிராப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி

வினாக்கள் பெண்

துரோணன்

மூன்று பக்கத்த அகரணம் இன்னும் கையெழுத்தாகியிருந்த போதிலும் கிணியவே. கெட்டிச் சிட்டு கோக்கிக் கொண்டிருந்தார் வேதம். அவனது குழந்தை யுள்ளத்தில் ஊட்டியவென்ற யுகந்த மனம் போராட்டம் காணாமல் சந்திரனோடு கோருவதாய் கண்டபெரு மூலம் கிட்டிக் கொண்டிருந்தார். பாவம்! திறை திறைவா பாவமே! தாவணிகளில் வாய் அணிந்து, காலில் செருப்பும், காலில் புத்தகம் கட்டுகையுமாகச் சென்று கொண்டிருந்த சிறுவனையும், அவனுடன் படித்த கைதொழிலையும் கோக்கும் போலும்—அவ னுக்கும் அவர்களைப்போல் படிக்கப் போக முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் இராது! பதிலாகவே வாய் திரைபே அவனுக்கு. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான்—மஞ்சள் சாடு கழுத்திய சதி வீருந்தது. இதுதான் அவனது மனம் போருக்குக் காரணம். அவனது மனம் அதை வெறுப்பு வண்ணம், அவன் சித்திரத்தில் வெறுவாச ஆழித்து விட்டான்.

அவன் எட்டாம் வகுப்பு வகுப்பில் படித் தான். அழகான வண்ணத்தில் பூச்சி எப்போத் திப் புதையவும், வாயுக்குக்கொதையும் மெய்க வண்ணி வெருவருவது போல் தன் சித்திரம் பும் இன்னும் கையையும் பற்றி இதுவரை அவன் அறிந்ததில்லை. இன்று அவனது கழுத்தி வீருந்த அழகான மஞ்சள் சதி அவனது குழந்தையுள்ளத்தில் பெரும் திரைகொண்ட பும் ஏக்கத்தையும் தோற்றுகின்ற விட்டது.

அவனது மனமும், இன்னும் அவர் களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அவனுடன் படிக்க வைத்து ஒரு 'மச்சு'ராவோ, அன்றை ஒரு 'சின்ன'வோ ஆகி விட்டால் கையெழுத்த விடுமென்பது எண்ணம். இது ஒரு கடின மான தீர்மானம்தான். ஏனெனில், அவன் தனது வம்சத்திலே வழியிலே இத்தகைய எதிர்ப்புடன் இருந்ததில்லை. அவனது தமைய வனார், தாய்க்கு முறையிலவர்களுக்கோ, உரை சம்பிரதாயத்தைய போட்டிய மனோபாவம்.

அதேபோல தமைய அவனது தமையனாகும், தமையையும் கண்டித்துக் கேட்ட போதுகூட அவன் 'எனக்குப் படிப்பதில்லாதான் ஆகவே!' என்று கூறிக் கொண்டிருந்தான். பாவம்! அந்நிலைக்கு அவன் வந்ததது—அவனது சந்திப்புதான். வாய்க்கொண்ட பற்றிய பாவங்கரமான அபிப்பிராயங்கொண்டே அவனது இனம் உன்னத்தில் மாயம் முறையிலே உருவெடுத்தி வீருந்தான். தன் உந்துப் புத்த கைப் பற்றியோ, எதிர்க்கொண்ட பற்றியோ சித்திரமென்ப அவன் உன்னத்தில் இடமில்லை.

இருளின் சமீப்பினகர அவனது தமைய னுக்குக் கருவோபமுண்டுவிட்டது. "என் சொல்லுகிறேன்? சி. எட்டப்பா வீருந்தான் உனக்கு என்னை ஆதரவுண்டு, இவ்வியை, சி. எக்கின மறந்த விடலாம்" என்று சந்த

உன்னையே உரைத்தார். அடுத்த கணம் அவனது இனம் உன்னம் வெருண்டு விட்டது. எட்டப்பா பட்டணத்திலிருந்து ஒரு இரண்டாம் தர வரன் வந்திருந்தான். உத்தியோகமோ, செலவாகுமோ கொஞ்சம் அந்நிலை வந்தான். இருந்தாலும் அவனுக்கு வாய் திரை மூத்த தரத்தின் மூன்று வாய்க்கொண்ட பற்றிக் கொஞ்சம் திரை வந்தது.

பின்னர், ஒரு சமீப்பின உத்தியோகம்தான். அவனுக்கும் கிட்டத்தட்ட இதே போன்ற சித்திரம்தான். ஆனால் என்னும் சித்திரத்தி டி. என்னும் உட்கிழந்தது? காணாயும், உரை கையையும் எமாத்திப் கைத்திரையாகக் கரும் சித்திரம் சித்திர எட்டத்திரைகளின் பம் வெறுக்கின்ற உருவம் பற்றியிருந்த கைக ளால் அவன் அவன் கோக்கினான். அதை அவன் வாய் கிட்டும் உதி விட்டான். பழை கையையும் உட்கொண்ட சித்திர அவனது தோற் றம் அவன் வெருண்டோடப் பெற்றது போலும்! முடியில் அவனது கழுத்திலிருந்த மஞ்சள் சாட்டிக்கு கையவரை கையவரை சாய்ந்தான் காரணமாகும். இதனால் அவ னது மனம் முறையிலே பாரமும் சாதித்த விட்டது அவன் செருப்பில் பாவங்கர கையெ ளையே தோற்றுகின்ற கொண்டிருந்தான். இன்று தன்னெதிரே பட்டுப் பூச்சி போல் சென்று கொண்டிருந்த தோழிகளைக் காணும் போது அவனது குழந்தையுள்ளம் ஏக்க முந்தது. அவன் வெருவி!

ஒரு மாதமாகி விட்டது. தன் உரை மெய்கமாம் திரையிற் பண்டகத்தில் உரை கையில் மிதந்திருந்தான். மூலம் தன் வந்தி ருந்த அவனுக்குரிய 'அவ'னும் கூட உட்புத்த தில் குழந்தையுடன் சேர்த்தே அவனது கைக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன்.....

"தங்குப் புதிதாக ஒரு விடு வட் டனும் என்று எத்தனை தமைய கொஞ்சுது! போனவன் இருக் கிறதேயே!"

"என்னுமே ஒருவாறு! யாராவது ஒரு கைதொழிலைக் கப்பிட்டுக் கி.கக் கொடுக்கச் சொல்லி விடு கிறேன். பணம் கொடுத்து விட் டால் போகிறது!"

மெத்திய கேந்திரம்

மொரார்க்கோ

அட்டலாண்டிக் மகா சமுத்திரத்துக்கும் மத்தியதரைக் கடலுக்கும் வரையறுக்க விரங்கும் மொரார்க்கோ ஒரு சதந்திர காடு என்று உறப்படுகிறது. அந்த காட்டைப் பல வருஷங்களாக கந்தாள் முடியது பூசு அட்டி புரிந்து வருகிறார்.

ஆனால், உண்மையில் அது சதந்திர காடு அல்ல என்பது சமீபத்தில் அங்கு சீகழந்த சம்பவங்களிலிருந்து வெளிவரிகி விட்டது.

மொரார்க்கோ உள் காட்டு விவகாரம் கனின் கிவாகம் பிரஞ்சு அதிகாரிகளின் கையில் இருக்கிறது.

அந்த காட்டில் இருக்கும் பிரஞ்சு ரெலி டென்ட் ஜெனரல் கந்தாளுக்கு வெளி காட்டு மந்திரியாக இருக்கிறார். எனவே, மொரார்க்கோயின் வெளி காட்டு விவகாரம் கனும் உண்மையில் பிரஞ்சுகளரின் கையில் இருக்கின்றன.

இவ்விதம் பிரஞ்சு சாதிபத்தியத்தின் காலனிபாக இருக்கும் மொரார்க்கோவைச் சதந்திர காடு என்று உறுது வெதும் பிரசாரப் பட்டியலாகும்.

சில மாதங்களாக அந்த காட்டைச் சந்தி ஒரு இரும்புத்திரா விழுந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்! அதாவது அந்த காட்டில் உண்மையான அரசியல் கிவாகமைய வெளிவாடுகள் அறிந்து கொள்ள முடியாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பல மாதங்களுக்கு முன் மொரார்க்கோ மக்கள் பிரஞ்சுக் காரர்களின் சிவாதிசாரத்தத எதிர்த்துப் புரட்சி செய்தனர். உடனே அதைப் பிரஞ்சு அதிகாரிகள் எடுமையான பலாத் கார முகநகரிக் கைக் கொண்டு அடக்கி விட்டார்கள்.

இதன்போடு கதர்களின் கிறு பிரஞ்சு விமானங்கள் வெடி குண்டுகளை வீசிவதாக யும் தெரிகிறது.

அதிலிருந்து மொரார்க்கோ கையப் பற்றிய செய்திகளை வெளி உலகம் அறிந்து கொள் பது கஷ்டமாகி விட்டது.

கேந்திர முக்கியத்துவம் எய்ந்த மொரார்க்கோ யாரு

கடைய கிவாகத்தில் இருக்கிறதோ அங்கம் தான் துப்பாட்டி ஐசாத்தியையும் அப் பரிக்கா—ஐரோப்பா தகரப் பாததையையும் பிரத்தயாகத் தங்களுகடைய ஆடுக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்.

அதனுல்தான் மொரார்க்கோ காடு எக் காலத்திலும் வங்கரகனின் போர்க்களமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. போதாக்குறைக்கு, அந்த காட்டில் இயற்கை வளமும் ஆரோக் கியமான ரீதோஷன் கிவாகம் அன்னிய காட்டினகர ஆக்சித்தன.

எனவே கிறித்த சகாப்தம் ஆரம்பமாக தற்கு முன்பிருந்து ஆபிரிக்கைக்கான ஆண்டு ணாக அது அன்னியர்களின் ஆடுக்கத்தி னேவே இருக்க வேந்தது.

ரோமிய சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு மாகாணமாக இருந்த மொரார்க்கோயில், பின்னர் அரா யர்களின் ஆடுக்கம் ஏற்பட்டது. அரா யர்கள் மொரார்க்கோ, யூரியாக ஸ்பெயின் மீது கையாடல் படைபெடுத்துச் சென்று, ஐரோப்பாவில் தங்களுகடைய சாம்ராஜ் யத்தை விராபித்தார்கள்.

அராபிய சாம்ராஜ்யம் மறைந்த பின், 1859-ம் வருஷம் மொரார்க்கோவுக்கும் ஸ்பெயி னுக்கும் ஏற்பட்ட போரில், ஸ்பெயின் வெற்றி பெற்றது. எனவே மொரார்க்கோ ஸ்பெயினுக்கு இரண்டு சேஷு டாயர் கட்ட ணு கொடுக்க வேந்தது.

மீது பல துற்குண்டுகள் வகரயில், மொரார்க்கோ யாருகடைய ஆடுக்கத்தில் இருப் பது என்பது பற்றி ஐரோப்பிய வங்கரக கனுக்குள் போட்டி ஏற்பட்டது. மேற்படி போட்டி பல சமயங்களில் புத்தத்தில் முடி யுமோ என்னும் தோன்றியது. எனினும் இறுதியில் அங்கு அநிர்ஷ்டசாயிகளான பிரஞ் கக்காரர்களின் ஆடுக்கமே கிவா பெற்றது.

கடத்தில் காட்டியுள்ளபடி கட்டக்கு மொரார்க்கோவைச் சேந்த ஒரு கிறு பகுதி யாத்திரம் ஸ்பெயினின் கிவாகத்தில் இருக்

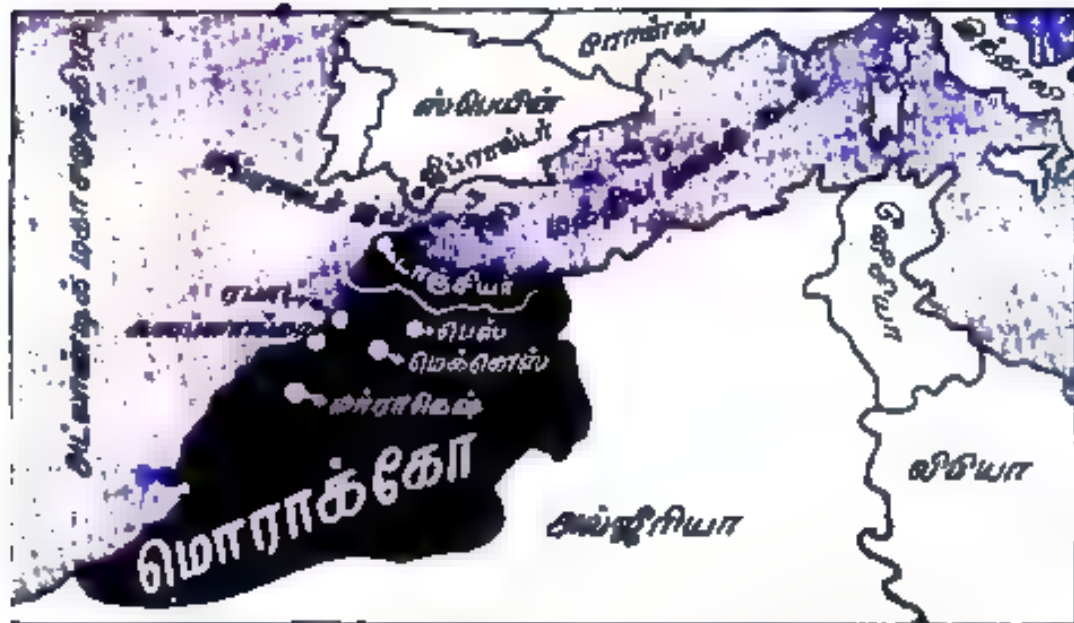
கிறது. அப் பகுதிக்கு டாருமியர் தலைகாரமாக விளங்குகிறது.

1904-ம் வருஷம் பரிட்டனுக் கும் பிராங்குக்கும் ஓர் ஒப்பக் தம் ஏற்பட்டது. எதித்தில் பரிட்டினார் தங்கள் இங்டப் படி ஏதையும் செய்வதற்குப் பிரஞ்சுக்காரர்கள் இசாந்தார் கள். அதற்குப் பிரதியாக பரிட்டினார் மொரார்க்கோயில் பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கு ஏ ச போக பாத்தியம் அளித்தனர்.

அன்னியர்களின் ஆடுக் கத்தை அடியோடு ஒழித்து, புரண சதந்திரம்பெறுவதற்கா வே இப்போது மொரார்க்கோ மக்கள் திரியமான புரட்சி யில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மொரார்க்கோ கந்தாள்

ஆப்பிரிக்காவில் ஐரோப்பாவிலிருந்து வேறு சமீபத்தில் உள்ள காடு மொராக்கோ தான். மொராக்கோவின் வட்டக்கு ஸ்பெயினை இருந்து கடலுக்கு அப்பால் உள்ள ஸ்பெயின் ஒன்பது மைல் தூரத்தான் இருக்கிறது.

சமர் இரண்டு வட்டம் சதுர மைல் விஸ்தரணம் உள்ள மொராக்கோவில் சந்திரைக்குறைய ஒரு கோடி ஐயங்கன் வசிக்கின்றனர்.

அந்த நாட்டில் இல்லாத மதத்தினரான அராபியர்களும் ஸார் ஐரோப்பாவிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மொராக்கோ கடற்கரையில் மத்தியம் வட்டங்களாக வட்டங்கள் வரப்பெற்று வருகின்றன.

அங்கு ஐயங்கன் கோதுமை, பார்லி விவசாயத்தையே முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்படி நாட்டில் ஆஞ்சு, எலுமிச்சை, பேரீச்சியழங்கள் முதலியவை வராமலாகக் கிடைக்கின்றன.

மொராக்கோவில் பல ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஆயினும் பெரும்பாலான ஆறுகளும் பாசியனப் பிரதேசத்துக்குச் சென்றதும் வற்றிப் போய் விடுகின்றன.

அந்த நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். எனினும் பெண் கடையில் உள்ள சர்வஸாராவை மத்தியம் மூலமில் உலகில் மிகப் பிரசித்தி பெற்று விளக்குகிறது.

கஸ்பனாங்கா, பெஸ், மாராகெஷ், மெக்ஜெஸ், சபாட், டாஞ்சியர் இவைதான் மொராக்கோவில் உள்ள முக்கிய கடற்கரங்கள்.

மொராக்கோ கடற்கரையின் காறு தலை கடற்கரையில் மாராகெஷ் ஒன்றாகும். அந்த கடலில் ஸார் ஐரோப்பாவிலே பெரும்பெரும்

பின் சென்னை இன்றும் காணலாம். மாராகெஷ் ஒரு கடலத்தில் வட ஆப்பிரிக்கா சமீபத்தில்தான் தலைகாண இருக்கிறது.

சமர் மூன்று வட்டம் ஐயத்தொகையுள்ள கஸ்பனாங்கா வட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள முக்கியமான துறைமுகங்களில் ஒன்று. அங்கு கடலில் பதினாறாம் கணக்கான ஐரோப்பியர்களும் இருக்கிறார்கள். 1943-ம் வருஷம் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி விங்ஸ்டன் சர்ச்செலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ரூஸ்வெல்டும் கஸ்பனாங்காவில் சந்தித்தது. இரண்டாவது மகாபூதத்தின் எதிர்காலத் திட்டத்தை உருவாக்கியது ஐரோப்பியருக்காவும்.

டாஞ்சியரும் மொராக்கோவைச் சேர்ந்த துறைமுகங்களில் ஒன்று. ஸ்பெயினில் உள்ள லிப்ராஸ்டருக்கு சேர் எதிரில் டாஞ்சியர் இருப்பதால் அது முக்கியமான துறைமுகமாகக் கருதப்படுகிறது.

அக் கடலும் சர்வதேசப் பிரதிநிதிகளின் கிர்வாகத்தில் இருக்கிறது.

மொராக்கோ நாட்டின் மேற்கு எல்லாவாக விளங்கும் அட்லாண்டிக் மகா சமுத்திரம் உலகத்திலேயே பெரிய பரிபித் மகா சமுத்திரத்துக்கு இரண்டாவதாகும். ஆனால் வந்ததும் போக்குவரத்தில் அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தான் முதல் இடத்தை வகிக்கிறது. உலகில் தொழில் துறைகளில் இரண்டாம் இடத்திலும் நாடுகள் அதன் காரைக் அமைந்திருப்பதே அதற்குக் காரணம்.

இந்த மகா சமுத்திரம் சமர் பதின்மூன்று பேர் மைல் நீளமும் காலாயிரம் மைல் அகலமும் இருப்பதாக மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இது பூமியின் மொத்தப் பரப்பில் ஐந்தில் ஒன்றுக்கு மேலாகும்!

**ஆதார
சக்தி**

வாட்டர்பீஸ் காம்பவுண்ட்

WATERBURY'S COMPOUND

உதவித் துணை மருத்துவமனை

15. பொன்னிக்கு ஆபத்து!

சிவப்பிரகாசம் அந்த விட்டைப் ரோதிரப் பொட்டு வேதா இருக்குமிடத்தைத் தெரிந்து கொள்ள சிவத்தாய் அதைத் தடுப்பதற்கு அப் பொழுது யாருக்கும் சந்தி இல்லை. அவரைத் தடுப்பவர்களுக்கு என்ன சதி செஞ்செய்யத்தகு அவருடைய கைவிரிக்குத் தத்திபெ லாட்டி. முத்திய அவரைப் பார்த்தபொழுது "எல்ல மனிதராவ இப்பார் பொருக்குத்ததே!" என்று சிவத்தப் பொன்னி இப்பொழுது "இவர் எதற்கும் அஞ்சாத ரோதிராவத்தாய் இருப்பார்!" என்று முடிவிற்கு வந்தாள். அவரோடு அந்தச் சமயத்தில் தரையு செய்வதோ, அவரைத் தடுப்பதோ உசிதமான திணை என்று அவளுக்குத் தென்றிற்று. ஆனால் வேதா எப்போதுக்குள் என்று தன் வாயால் சொல்வதற்கும் அவள் இயுட்ப்படவில்லை. அவரே சிரமப்பட்டு வேதா எப்போதுக்குள் என்று தெரிவிப்பது விட்டுவிடுவதுதான் அச்சமயத்தில் அவளுக்கு எல்லதாகத் தென்றியது.

"ஹும். சரி, உரோ பார்த்துக்கொண்டிருேன்" என்று உறுமீட்டுச் சிவப்பிரகாசம் மேகாது மீது இருந்த சிவ்னி விளக்காகக் கைவிரிக்குத்துக் கொண்டு மாயப் புகைய ரோகி வந்தார். மரதரமும் செல்வம்மாயும் அதை வரையாக்கு அருகே சிவ்ன ஒருவர் முத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார். அவர்கள் இருவர் முத்திதும் சைவரமும் பிழியும் தொய்க்கிருந்தன. "இவியெல் லாம் என்ன செய்வார்கள்..." என்று செல்வம்மாய் அடிப்படை. மரதரம் ஒரு வழியும் புலனாகாதவ னாய்த் தடுக்க அவைத்து. "என் என்ன செய்வ முடியும்!" என்று தாழ்த்த குரலில் குமுறலோடு.

பொன்னி மரதரத்தின் முத்தைப் பார்த்தாள். இவ்வளவு லேசும் மரதரத்திடம் ஏற்படாத இரட் களும் பரிசுத்தமாயும் இன்று அவளுக்கு ஏற்பட் டது. மரதரத்தின் அருமையான முத்தியி வர லானும் சிவ்வளவு ரோகக் கிணையலோ பவத் தைபோ வந்தாட்க்கி விட்டமுடியாத பன்று அவள் சிவத்ததெல்லாம் வேறும் சொப்பனமாதை தான் அவளுக்குத் தென்றியது. எதற்கும் சைவரை

அந்த முத்தியி தான் இப்பொழுது எவ்வளவு லைவம்! எவ்வளவு சைவரம்! எவ்வளவு ரோகம்!

பொன்னி செஞ்சிவ் ஒருவிதமான துணர்ச்சி வரவழைத்துக் கொண்டு சிவப்பிரகாசத்தைப் பீச் தொட்டிது மாய்க்குத் கொஞ்சம்.

சிவப்பிரகாசம் கையில் விளக்குடன் மாயுயிற் றுப்பெயரு இடமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார். பொன்னி வேதாவின் அதைக்குச் சமீபமாக சிவ்ன கொண்டிருந்தான். சிவப்பிரகாசம் மாயுயிற் கெட்டுக்கொ ரோதிர செய்தவிட்டு அங்கு வந்தபொழுது பொன்னி சிவ்வாதக் கண்டார். அவர் தம் கைவிரிக்குத் விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்து அவன் முத்தைக்குச் சமீபமாகக் கொண்டு போய், "ஓ! சிவா! இவியே வந்த விட்டாரா! அது விட்டிட்டு. இப்பொழுது கெட்டுக்கொ. வேதா எங்கே இருக்கிறது, சொல்லிடு! இந்த ஏமாற்று வித்தை செய்வாய் எவ்விடம் பங்கி வது. உ ரொகமவிட்டாக அந்தச் செய்வம்ம லிற்கு பன்ன ரோகத்தோ, அதை வந்தாள் உனக் கும் கெடும்" என்று.

"இதெல்லாம் கெளரவமான ஆன்பிணைகள் செய்பக் கூடிய காரியமா!" என்று பொன்னி.

"எல்லோரும் என்னிடம் கெளரவமாக வட்டிது கொண்டால் என்னுள் வட்டிது கொண்டு. செல்வம்மாய்ப் போய் ஒரு சந்திரி அப்படி வட்டிது கொண்டால் உன் வட்டிது கொண்டதில் தவறு என்ன! அது போகட்டும். உ எல்ல பொன்னும் இருக்கிறது. வேதா எங்கே இருக்கிறது! சொல்லி று" என்று கேட்டார் சிவப்பிரகாசம்.

"அதை என் சொல்லக் கூடாது."

"ஹும்... அப்படியா!" என்று சொல்லிய படியே வேதாவின் அதை வரையில் போய் சிவ்ன கொண்டு சிவப்பிரகாசம் அந்த அதைத் தனதத் தன்னிஞர். சதய நினைது கொண்டது. அதைக் குக் துறழ்ந்ததும் அவர் அப்படியே திரைப் படைத்த சிவ்னவிட்டார்.

அப்பொழுது அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொன், அவரைக் கண்டதும் நிற்கிட்டு அச்ச

கெட்டால் எல்லாவற்றையும் தான் சொல்லி விடுகிறேன்!" என்ற நிலைப்புடன் போகாணி கைய வறையில் வந்த தன் காரியங்களைக் கவனிப்பதில் ஈடுபட்டாள்.

ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு கைய வறையில் குள் துறழ்ந்த செவ்வியலாகப் பார்த்து, "சரி! அப்பறம் என்ன நடந்தது?" என்று கவந்தோடும் பவந்தோடும் கேட்டாள் போகாணி.

செவ்வியல போகாணியை கெட்டி விடுவான் போல் உந்துப் பார்த்துக் கொண்டே, "என்ன நடந்தது! அந்தத் தடிபன் இன்று சாத்திரி இங்கே தங்கி விருக்கப் போகிறான்!" என்றாள்.

"எப்பொழுது போய் போகிறான்?" என்று கேட்டாள்.

"காலைக் காலைப் போய்விடுவான்!" என்றாள் செவ்வியல.

"அவந்தான் தன் தலப்பன் என்று தெரிந்து கொண்டவுடன் வேதா என்ன சொன்னாள்?" என்று போகாணி மிகக் கவியோடு கேட்டாள்.

"உன் காலையக் கொஞ்சம் அடக்கிக் கொள்" என்றாள் கோபத்துடன் செவ்வியல.

"...வேதாவிற்றுத் தன் தலப்பன் பற்றி எது மணி அம்மாத் சொன்ன போது பெரிய திணைப்

பாப்பதான் இருக்கிறதும்..." என்று போகாணி அவள் கார்த்திகைக் கவனித்தாள் போல.

"உனக்கு இதை பெய்யும் பற்றி என்ன கவலை!" என்று செவ்வியல.

"என் வேது ஒருசுருக்காலும் கவலைப்பட வில்லை. வேதாவிற்றேந்தான் கவலைப்படுகிறேன். அவன் இரவு இங்கு தங்கப் போகிறேன் என்று படுப்பதற்கு இடம்..." என்று போகாணி.

"எதுமணி அம்மாதின் அறங்குப் பக்கத்தி விருக்கிற அறையை ஒழித்துக் கொடுத்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டுத்தான் வரிகுக் கிறேன்" என்றாள் செவ்வியல. பிறகு இரண்டு நாட்டுகளைக் கூவாக்கித் தடுத்துக் கொண்டு அவன் அங்கிருந்து செல்பதி விட்டாள்.

போகாணி சரப்பிட்டு விட்டுத் தன் அறங்குக் கொண்டு, அன்று அன்றுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவே வில்லை. எப்படித் தூக்கம் வரும்! சாதாரண காலியே அந்த விட்டில் அன்றுக்குத் தூக்கம் வருவது சிறமம். அன்று ஒரு புதிய மனிதர் வந்து 'காந்தான் வேதாவின் தலப்பன்' என்று சொல்லி எப்போதாவும் கவலை கவலித்து சாதாரண கியலமா...! இதன் முடிவு என்ன ஆகும்! உன் கவையியே அவன் வேதாவின் தலப்பனா? வேதாவின் தாயை அவன் கொன்று விட்டு அகி

யம் குழக்கதப் பருவத்தியேயே விட்டு விட்டுப் போய் விட்டானாமே! சிராதகன்! முதன் முதலில் பார்த்தும் பொழுது மிகவும் கவியல் போல் போகாணியின் மாநிற்கும் பட்ட சிவப்பிரகாசம் இப்பொழுது மகாக் கொடியவனுக்குத் தோன்றினான். ஆரம்பத்தில் கண்ணியமாள் பெரிய மனிதன் போல் தோன்றிய அவன் மரத்தத்தோடு போல் போது கொடுவதான் மாநிரி மாநி விட்டது போகாணிக்வே கியல்பை வனித்தது. இத்தகைய மனிதனு வேதாவின் தலப்பன்! போகாணியின் சித்திரங்கு முடியே வந்த பாய்விருத்தது.

இரவு மெடு நேரத்திற்குப் பிறகு அந்த விட்டில் வழக்கமாக ஏதே பறும் போல் அமைதி நிலவிவதும் போகாணி வேதாவின் அறையை நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.

வேதாவின் அறையினுள்ள விளக்கு அடக்கவாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அன்று அங்கு குழக்கிருந்த இருள் அந்தச் சிறிய ஒளியை விழுங்கிவிட விரைகும் பெரும் போல் போகிறுத்தது.

அறையாவது அடக்கததும் போகாணி "வேதா!" என்று மெதுவாக குரலில் கூப்பிட்டாள்.

"போகாணியா! வா!" என்று வேதாவின் ஆரவர்த்தோடு உடிய குரல் விட்டல் மிகத் பக்கத்திலிருந்து வந்தது.

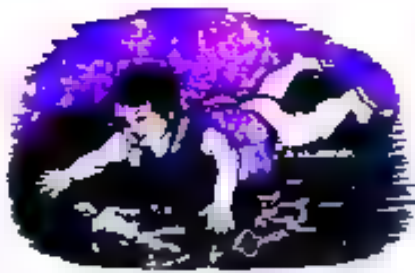
போகாணி மெதுவாக அறங்கு கதவைச் சாத்திவிட்டு மெதுவாக இருக்க விரைகிக் ஒளியைச் சிறிய பெரிதாக்கி விட்டக் கெட்டில் உட்காந்திருக்க வேதாவின் அருகில் சென்றாள்.

வேதா சட்டென்று போகாணியின் இரு கையையும் பிடித்துத் தன்வருகில் இருத்துக் கட்டிலில் உட்கார வைத்துத் தன் மெடு அகித்தாக் கொண்டாள்.

"போகாணி! இந்தக் கையத்தின் கிண விளக் காக்கு எல்லாவது சந்தோஷம்,

பட்டுவிட்டால் அதற்கு ஒரு நாள் பிரியம் தொடரும் என்ற உண்மையை மறந்து விட்டாய். ஒன்று எதிலும் அன்பு கொள்ளாமலிருக்க வேண்டும்; அகிலப் பற்று வைக்காமலிருக்க வேண்டும். அவ்வது பிரிவைத் தாக்கக் கூடிய மனோநிலையாவது பெற்றிருக்க வேண்டும். இத்தனை காலத்துப் பிள்ளும் உன்

ருபாய் விட்டதா! தாய் பழித்தால் ஊர் பழிக்கும். குழந்தையும் தெய்வமும் கொட்பாடும் இடத்தில்! ஒளி வாழ்க்கைபெறும் முடியா மேலும் பாறையில் குவித்து விடக்கும் இருகூர்த் துடைக்கும் ஒளி விளக்காகக் காட்சிவிட அவனைவிட எனக்கு வாய் துணி வர முடியும்! 'அவர்' கவந்தும் போன

ஒவ்வ நேரம் என் அப்பாவுக்காக ஏங்குகிறது. எத்தனைதான் அழுகிறதும் அவர் நிரம்பி வருவாரா! 'பெருங்க ஸிவனுதான்'ப் பெற்றிருக்க உலகத்தில் எத்தனையோ பேர்கள் தங்கிவிட்டது வேண்டுமென்றனர். சிவோ உன் கைப் அழித்து விட்டதே பென்ற காலம் உணர்ச்சிப் பெருக்கில் பெண் குலத்தின் நிவாக மனப்பான்மையையும், தாயன்மையும் மறந்து விட்டாய். உன்னைத் 'தாய்' என்று சொல்வ எந்தக் குழந்தைக்கும் மனம் வராது. வராத தாய் பெறுத்தாறும் அவள் அஞர் வேண்டி அழுகிறாள். என்னை உ் பெறுத்தாறும் உன் அணைப்புக்கு என் ஏங்கித் தவிக்கிறேன். அம்மா! எங்கே என்னை வந்து எடுத்துக் கொள்ள மாட்டாயா!"

குரல், மெல்ல மெல்லத் தேய்ந்து அடங்கியது. சாதையில் மயக்க கைகள் அழிந்து புறக் கைகளில் புது ஒளி மின்னியது. மனம் அழிக்கு சிவம் வெளுத்தது. குழந்தை மனித குலத்தின் தந்தை பங்கையா! சாதைக்குத் திண்பளவு அதுதான்! கெஞ்சத்தில் ஆழத்திலே வரத்து விட்டது.

"பாயம்! அதுதான் என்னை சொன்ன! என்னை என்னை எட்டிவிடுகின்றாய். பழிமை அதன் தலையில் சமத்தி விட்டதாய் என் சொல்ல நிச்சித

மேலும் நினைவானா, அவன்! குழந்தையைச் சொல்லும் அடைப்பும் அவரைச் சொந்ததான அல்லலா ஆறும்! அவ்வாறுக்கு என்றி மறந்த சொந்தவை வாய், துறியத் துணைவிரை வாய் செய்வதா!"

மனச்சாட்சி குடைந்த மேட்ட கெள்வினும் ஆளவந்த அச்சிப் போன்ற மூன்றுதான் சாதையை அபரத் செய்து விட்டன. மின் வெகத்தில் நினைவு வேன்மம் புது சிவத்தில் பாய்ந்தது.

தோட்டிலிருக்கே பாய்ந்து செல்லும் சாதை. குழந்தையை வார்பெடுத்துத் தன்விரு கைகளில் சிறை செய்து, மாப்புடன் அணைத்து, கன்சைக் கதப்புடன் கன்னிச் சிவக்குமரவுக்கு முத்த மழை போழ்த்தினாள். அவளுடைய அணைப்புக் கொண்டியில் குழந்தை 'நினைவிப் போயிற்று.

அணைப்பின் புது அனுபவம் பழைய மனோகு அணைப்பைக்கூட புறமுதுவிட்டுச் செல்லும் மெய் புனரில் அவளை அழைப்பது. சாதையில் புறக் கைகள் குழந்தையைக் கண்டன. அக்க கைகள் பழைய நினைவுகளை எட்டிப் பார்த்தன. கைத்தையும் துக்கத்தையும் சமமாகப் பாலிக்க சாதை கற்றுக்கொண்டு விட்டாள். அந்தக் கைத்துலே சாதையில் முத்தத்தில் 'தாய்மை' பன்ற சொல்லின் பொருளும் தன்மையும் படித்து வின வினெ.

ஓர் நுதன சேமிப்புத் திட்டம்

மெம்பராக் சேர்ந்து விட்டீர்கள்! இக்கூடுவெத் இக்கூடு சேர்ந்து போனகைப் பெறக்க.

ஒன்மொரு ஆங்கில மாதமும் 10 உக்குள் சிவன் ரூ. 5/- கட்ட வேண்டும். இப்படி, 30 மாதங்களுக்குக் கட்ட வேண்டும். சேர்தி மாதமும் 25 உ. எல்லா மெம்பர்களைச் பெயர்க்கும் குறுக்கிப் போடப்படும். சார் பெயருக்குச் சிட்டு விட்டிறேதா அவருக்கு ரூ. 100/- போனனாகக் கொடுக்கப்படும். போனன் பெற்றவர்களும் தொடர்ச்சியாக 30 மாதங்கள் சந்தாவைக் கட்ட வேண்டும். சேரது மாதத்தில் கட்டிவா தொகையுடன் ரூ. 5/- சேர்த்து எல்லா மெம்பர்களுக்கும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.

இதின் சூது ஒன்றும் இல்லை. ஐந்த ரூபாய் வீதம் கட்டினால் அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் பிரான் கொட்கும். இன்னாவிட்டால் உங்களை அறிவாமலே சிறைச் சிறை பணம் சேர்ந்து கொண்டு போகிறது. இது எங்கக் கம்பெனியின் நாகவசுது சூது. ஆயிரக்கணக்கான மெம்பர்கள் பவன் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

மெம்பர் பாசம்முதலிய விவரங்களுக்குப் பின்னடை விவரத்திற்கு எழுதவும்.

22 - 3 - 52 உக்குள் ரூபாயும் அப்ளிகேஷன் பாசமும் ஆர்ஜிதற்கு வந்த சேரவேண்டும்.

000

தி மெட்ராஸ் புரஸ்ட் லிமிடெட்

45-46, உபேதார் கத்திரம் ரோடு :: பெங்களூர் ஸிடி.

விசுவாசத்த சதாப் பதக்கமும் அனுமதி போல் விட்டே அவரது உத்தரவுக்குத் தரலாம்.

சிறிது நேரத்தில் அங்கு ஓரே பரபரப்பும் குழப்பமும் ஏற்பட்டு விட்டன. பாயாஸின் குரல்கள்தான் எல்லாம் செங்கோட்டிலும் அங்கு வந்து நேரு குரல்கள். அவர்கள் அடிக்கடி தங்களை எந்தெந்த துடன் லாசப்பதாச வரலாறுகளுக்குத் தோன்றி வருகிறார்கள். விசுவாசப்போது தாமதமாகி வருகிறது என்று அங்கு இப்போது அங்கு.

ஏதோமேல் ஏதோமேல் குழப்பம் வந்திருக்கிறது என்று குரல்கள் மூலம் சொல்லி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்படி வந்தால் இது இத்தனை போல் இருக்கிறது. அவரது மனம் பட்டியலாக அடித்துக் கொண்டு. கூட வந்தால் ஏதோமேல். இரண்டுமேல் செங்கோட்டிலும் தாமதமாகி விட்டது. விட்டு மெதுவாக ஏதோ மெதுவாக கொண்டு வந்தால் மெதுவாக கொண்டு வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

செங்கோட்டிலும் வந்தால், வந்தால் வந்தால் மனத்தையும் குழப்பம் கொடுத்தாலும் செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

இருப்பினும் உண்மையில் பதக்கத்தை இத்தனை வந்தால் செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

விடும் ஏதோமேல் பாயாஸின் குரல்கள் தாமதமாகி கொடுத்திருக்கிறார்கள்...! இத்தனை வந்தால் செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

என்னும் அந்த வந்தால் அவரது தாமதமாகி கொடுத்திருக்கிறார்கள். செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

குரல்கள் இருப்போது வந்தால் செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

செங்கோட்டிலும் வந்தால் செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

அவ்வாறு செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

பதக்கத்தை ஏதோ செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

என்னும், அந்த விஷயத்தில் அவர் புதுமொத்தம் பாயாஸின் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

இரண்டு வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

குரல்கள், பதக்கத்தை செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

என்பன்:—தாம் தந்திரம் காட்டிக் குக் கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கே உன் படம் ஒன்றுதான் தங்கிவிட்டிருக்கிறது! ஏதோமேல்...! தந்திரம் காட்டி:—அப்படியே? தரம்ப சந்திரமும்! அவ்வாறு தங்கு விடுத்தா? அவ்வாறு?—ஏதோமேல், தாமதமாகி விட்டது. செங்கோட்டிலும் வந்தால் தாமதமாகி விட்டது.

05. BẢO VỆ

15-3-55 அன்று இரவுக்குப் பிற்பாடு "புது
தமிழ்" பத்திரிகை" என்ற பெயர் கொண்ட
மேலுள்ள பத்திரிகை பதிப்பை. அதன் பதிப்
பாளர் அல்லாதுரு தாஜித் என்பவரின் பதிப்பு
உடனடியாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

[illegible][illegible]

தேயுதர் சிறத்ததைத் தேயுதர் சமைத்தியத்
திறுத் உதேயுதாருக்குத் அவர் சமைத்தியத்
புது அப்துல் உதேயுதர் தன. உதேயுதர்
உதேயுதர் சமைத் திறுத்தியத், அப்துல்
சமைத் திறுத்தியத், உதேயுதர் தன.

சுட்டி 614-ல் தான் அங்குள்ள அன்புக் கல்வெட்டின் மூலம் "தேவரத்த சிவரத் தேவரம்" என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

புத்தித் துணிதமாய் ஆகக் கட்டித் துணி
இக்கி. பட்டிட்டுப் படுத்திப் போல் இத்தி
குததததத் ததீர் துணி துணிதமாய் துணித
திரு. துணிதத் துணித் துணிதமாய் துணி
திருத்தித்தி. துணித்தித் துணித் துணி
தெய் துணித் துணிதமாய்த் துணித் துணித
புத்தித் துணிதமாய் துணித் துணித
தததததத் துணித் துணிதமாய்

[illegible]

22. Conclusion

မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု

“மீள்தான் எப்படி உயர்ந்தோம்?” என்று
தலைகாத்திவிட்டு உதறத் துவங்கிய தாக்கம்
எம் இரெண்டிப் புகைகூட விமலாவும் சென்றிருத்
தேர்தல். இப்புகைகூட அங்கு வட்டதான்
ஒன்று எப்படி மறு எந்தவித தோலிடம் உயர்ந்த
துதல் எப்படி ஒரு அறிந்ததில் தன் விமலா
அன்று தாக்கம் ஒரு தாக்கம் பட்டினத்தின் தாக்கம்
தேர்தலுக்கு பட்டினத்தின் பட்டினம் எய்தியது
தேர்தலுக்கு திறந்த பட்டினம். எவ்வாறு பட்டினம்
தாக்கம் திறந்த பட்டினத்தின் தாக்கம் இரெண்டி
தேர்தல் எந்த பட்டினம் வட்டினதே. அன்று
தாக்கம் பட்டினத்தின் தேர்தலுக்கு திறந்திருந்த
எந்த பட்டினத்தின் தாக்கம் தேர்தலுக்கு, உயர்ந்த
தேர்தல் பட்டினத்தின், அன்று பட்டினம்

[illegible]

அருள் இடந்தான் என்றே அன்புறத்தில்
வட்டியிருந்தான் அம் மகி குழை வேண்டியே.
செந்ததியை லக்ஷியம் செய்து நான் என்பாருள்,
பிறகு நான் வேண்டட்டும் சந்தியே
வந்தது அம் வி விருந்தினர்களுக்கு வட்டி
வந்தது குறந்தது வேண்டுகோள் வேண்டிய
தொடர்புகளாக வந்தும் வந்தேன் இடத்தில்
செந்ததியை வட்டியின் அருள் வேண்டியவராக
வட்டி அளித்திருள். வந்ததின் வட்டி பிறகு
வந்தது வந்தது வந்தது தன் வேறு எதிலும்
வட்டி அளித்தவர்களை.

[illegible]

understand the factors that influence the

22-1-01

data shared

எனக்கு என்ன செய்யவேண்டும் ?

[illegible]

[illegible]

11-11-11

Dr. John A. Goss

order 2001

“மீண்டும் சிங்கள அரசாங்கம்” என்ற தலை விடுவதற்கு முன்பாக, அன்றையதே நாள் பத்திரிகையில் எட்டிச் சென்றதற்குள் ஐந்தாவது திசைப்பக்கம் இருக்கின்றது. அதை நான் எடுத்தேன். அப்போது, எடுத்தேன். இதை என்னுள் தோன்றியது. அதை விவரிக்கையில் எட்டிவந்தேன்; அதை அன்றை நாள் 1977 ஆகிய அக்டோபர் 25-ம் தேதி (அன்று) அன்றை விவரிக்கையில் எட்டிவந்தேன். அதை விவரிக்கையில் எட்டிவந்தேன். அதை விவரிக்கையில் எட்டிவந்தேன்.

“சம்மதம்” என்ற பதத்தைப் பற்றி என் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேனோ, சொன்ன வதில் பிழைக்கவோ, அது கீழே சொன்னால், உடனடி சொன்னால், தகுந்தோடும் மறுமையி லேனும் மீளும் வதற்கு வாய்ப்பு வரும். ‘சம்மதம்’ பற்றித் தவறாய்வு வதற்கு வாய்ப்பு வராதி. அதுவாழி விடுவோம். சொன்னால், சொன்னால், அது தவறானது. இப்போது, என்னை மனம் வரும். அதுவாழி, தெரிவாழி வரும். இது தவறாது.

[illegible]

தலை, குழந்தைகள் போன்றவற்றை அழைத்து வந்தவர்களைக் கைது செய்து, இவர்கள் மீதும், கிடைக்காத விடம் கிடைக்காத விடம், தாது அமைதி செய்து கொடுப்பதில் தாமதம், வேறு வழிதான் இருக்கிறது என்று சொல்லி, தாமதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேறு சிலருக்கு இதை விடும் வகையில் மானம் உருவாகிறது. அந்தவர்களை விட வேறு சிலருக்கு, அது ஒருவர்களை விடும் வகையில் தாமதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகப் பிழைக்காதவர்களுக்கு மட்டும் இதைக் கொடுத்தால், அது நம்முடைய மனதில் இருக்காது. அது நம்முடைய மனதில் இருக்காது. அது நம்முடைய மனதில் இருக்காது.

25-3-2014

Dr. Robert J. Anderson

SLC 500045-0100

[illegible]

கிழக்குப் பக்கம் தோண்டி பண்டம் கிடைத்தது. கிழக்குப் பக்கம் தோண்டி பண்டம் கிடைத்தது. கிழக்குப் பக்கம் தோண்டி பண்டம் கிடைத்தது.

கனவு, உணர்வு, சிந்தனை ஆகியவை மிகவும் அழகாக உலகத்தை நிரம்பி நிற்கின்றன. ஆனால் மக்களிடம் உள்ள பழக்கத்தால் இவற்றை மறைத்து விடுகிறார்கள். இவற்றை வெளியே விட்டு விட்டு, உண்மையை மறைத்து விடுகிறார்கள். இவற்றை வெளியே விட்டு விட்டு, உண்மையை மறைத்து விடுகிறார்கள். இவற்றை வெளியே விட்டு விட்டு, உண்மையை மறைத்து விடுகிறார்கள்.

பத்திரப் பதிவுகளைக் குறைந்த வசதி ரூ. 500 முதல் ரூ. 10,000 வரை உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. மேலும், வசதி பதிவுகளைக் குறைந்த வசதி ரூ. 500 முதல் ரூ. 10,000 வரை உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. மேலும், வசதி பதிவுகளைக் குறைந்த வசதி ரூ. 500 முதல் ரூ. 10,000 வரை உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

உள்ள அரசாங்கம் தன் பொறுப்பு மாதிரித்
கொள்ளும்பொழுது உடனடியாக மாற்றத்தில் உடனடி
யாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் முறைப்படி
கொள்ளும். இந்த சீர்திருத்த மத்தியஸ்தர கொள்
வையம் கையாண்டு கொள்ளும்.

[illegible]

இந்த உடனடிமதி அழகு: 4 மார்ச்சு
நாள் செய்தி. இரத்தினம் எ-து மார்ச்சு.

● **NAME** ●

D. purpurea

தி பாஸுஸேரி பெனியிட் சிட் பண்டு லீட்.

தந்தி: EVERMANS) (இந்தியாவில் திறக்கப்பட்டது) (போன்: 85834

தெ. 8, கிங்காரச்சாமி தெரு, திருவனந்திகேணி, மதராஸ் - 5

மாதச் சீட்டுகள்

சந்தா செலுத்தும் காலச் தேதி 15-3-1952 ★ ஏதத் தேதி 22-3-1952

சென்ற சீட்டில் சேருவதற்கு இவ்வாறு போன வசூல்களின் செலவுகளிற்றான ஒரு புதிர் சீட்டை மார்ச் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கும்படி வசூலுக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டியதும், இப் புதிர் சீட்டு 8 முதல் 7 வரை ஐந்து வருடமுண்டாக 1952 மார்ச் மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும்.

B	கிரான் டிக்ஷன்	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குகளின் சேக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மண்பாசிட் அல்லது இந்தியன் போஸ்டல் ஆபீஸ் மூலம் அனுப்பலாம். புதிதாக சேக் எழுப்புவோர் இந்தச் சீட்டினைப் பெறும் முன்பாகவே தமது விடையில், பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு செலுத்தக் கொள்ளப் படுகின்றனர். போண்டுலாருக்கு இவ்வாறு வசூலுக்கின்றனவும் வசூலுக்கப் படுகின்றனவும் அனுப்பப்படும்.

(போஸ்டல்கள் உத்தரவுபடி.)

எம். வி. சுப்ரமணியம்
மேனாஜிங் டைரக்டர்.

இருமல், உபாதையளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி இவை மூன்றே நீயிஷ்டங்களில் அகற்றப் படுகின்றன.

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி தூக்கமின்றி அதுபுறந்திரலா! அதுவாக இருமலுதால் பிராணவாய்நடைபாக இருக்கிறதா! மனதின் உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ப அசுத்த சாகையி் குழையலான வந்துக்கொடும் செல்லி உணவுகளையும் உட்கொள்ள முடியவில்லையா!

சுக்ஷ்மவடிவ வாய்க்காசு உபாதையற்று எதை உபயோகித்திருப்பீதும் சரி, மெண்டாகோ ஓர் புதிய எம்பிக்கையை அளிக்கும். மயக்க மருத்து, புதை பிடித்தல், இஞ்சுக்கலன், ஆட்டோமனஸ் இவைகளையெல்லாம் செயல்படும்படியாகவெல்லாம் குடிபற்ற இரண்டு பிச்சுகளை எப்போட்டும்பெற உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபாதையுடன் மயமாசு அகல்துமீறும். மூன்றே சீயிஷ்டங்களில் மெண்டாகோ இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்பத் தொடர்ச் உபாதைக் கரைத்துசெய்ய இவ்வித வாய்க்காசு அபிவிருத்தி செய்ப மருள் என இரண்டிலேயே ஒன்று சீத்திரவாய் அளித்த விவரத்தில் பல வருஷங்கள் போனவன் உணர்ச்சியையும் உபாதையையும் பெறுகின்றான்.

2 ஆண்டுமே ஆழமான இக்க

மெண்டாகோ அபிவிருத்தி உடனே குளமலித்த வாய்க்காசு இவ்வுலகக்குதல் மட்டுமின்றி எதிர் கால தாக்குதல் ஏற்படாத செய்கிறது. உதாரண

மாக மிகுந்த தே.ஆர். இருமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு தூக்கமின்றி 40 மணிக்கு எடை குறைந்த இதரத்தினுள் ஏன் எதிர்மர்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ ஆஸ்துமாவை மருள் மாரை சீத்திரி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அத்தொத்திரவே அங்குக்கு மிகுந்த ஏற்பட்டதெனில்.

மருள் மயக்க உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ மருள் வேலை எப்போட்டதும் நேரடியாக இரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ அபிவிருத்தியில் வயதில் பல வருஷம் போனவன் உணர்ச்சி, மயம் இவற்றை அளிக்கிறது. வாயில் உத்தரவாதத்தில் சீத் மெண்டாகோ உபயோகித்துப் பார்த்து நீர்ப்பாவி டிங்கன். மெண்டாகோ எப்போட்ட பின் பூண குளம் பெற்று, திருப்பி பனிக்காலியும் வளிப் பெய்யுதல் அனுப்பினால் மருள் தொகையும் வாயில் செல்லப்படும். இவ்வே மருத்து விவரம் விடமிருந்த மெண்டாகோ வாய்க்கும்கள். இந் திரவு எப்போது தாக்குகின்றீர்கள், மறு வான் வான் எக்கிதமான் செம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிற

Mendaco

மெண்டாகோ

தெய்வமையும் மருள் சை. உத்தரவாதம் உத அங்கு உயர் மருள் வாய் அளிக்கிறது.

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி தோய் ★ நேர ஜும் இவற்றை அறிய அகற்றுகின்றது

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - தாயகம், தூய்மை - பிள்ளை - சிங்கப்பூர்

S. S. “ரஜஸா”

சென்னை ஸ்தம்பமும் தேதி — 1952 மார்ச் 6.

தா.கா.பா.பி. டி. சாமி	புதுப்பேட்டை	தேதி	—	1952	மார்ச்	9
-----------------------	--------------	------	---	------	--------	---

கப்பல் பூர்ப்பதில் சீதர் காரை ி மன்கிது மேல் சாரைக்கல் ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

உறுப்பினர்களின் எதுர்டிபிகர்

சென்னைக்கு 6-3-62: இந்த அரசாங்க பிரேரணைகள் க்கு 10 மணிக்கு
முன் பிரேரணைகள் க்கு 10 மணிக்கு முன், க்கு 10 மணிக்கு முன் 12 மணி
முன் 12 மணிக்கு முன் 12 மணிக்கு முன் 12 மணிக்கு முன்.

தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் 3-3-52: முதல் மாதிரித் தேர்வுக்குப் பின்னர் 3 மாதங்களுக்கு முன்பாக நடத்தப்பட்ட தேர்வுகள் 2 மாதங்களுக்கு முன்பாகவே நடந்திருக்கின்றன.

சென்னை நகரில் உள்ள பிரதமர் தலைமை அலுவலகம் 1 மணிக்கு மேல் அந்த நகரில் பரவியிருக்கிறது. இதுவரை அங்கே அப்போது இருக்கிற...

மேலும், சிவசப்தத் துறைமுக கட்டரை நிதிக்கு அனுப்பும் செலவு, கிரேப் தாக்கு சங்கம் போன்றவற்றுக்கு செலவை கட்டரை நிதிக்கு அனுப்பும் யாத்திரை அபிமான ஒத்திசைப்பாண் செலவினங்கடும், வரைய அறிப்படி கிரேடுமேயும் செலவுகள் கடை செலவினங்கடும் பெறும். ஒரு செலவை அங்குத ஒன்றியம் செலவு ஆய்வின் அத்தரவினும் செலவுகளுக்காகக் கருவ நிதியின் செலவுகளுக்காக செலங்கடும்.

யின்னீ & Co., (மதராஸ்) லிமிடெட் | மதுரை கல்பென் லிமிடெட்
7, அரமங்கனாத்தேவாடி தெரு, மதராஸ் | மதுரை கான்ஸ்டிரக்ஷன், நாகப்பட்டினம்

**பெரியவர்களுக்கும்
குழந்தைகளுக்கும்**

மலச்சிக்கலை

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ஓரியன்டல் மெர்க்கன்டைஸ் ஏஜென்ஸி

இந்தக் கடிதத்தை வாசித்துப் பார்த்த தான் சாரதையும் அவன் பெற்றோர்களுக்கும் சரூபநிக்கும் உட்கா விருந்த கவிதா காதலை உட்கா விடாமல் தடுக்கச் செய்த குழந்தை பத்மாவின் குரல்கள்தான் வந்தது. ஆனால் பத்மா இப்பக்கவாசியை இவ்வளவு மனம் படைத்தவன். தனது சாரதா, அவளும் அவன் குடும்பத்தாரும் செய்த குற்றத்திற்காக மனம் விட்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்ட பின் சாரதாவுக்குத் தான் உதவி செய்வதற்காக விளையச் செய்து விளத்தான்.

இருந்தாலும் அதற்கும் ஒரு தடவை இருந்ததான் செய்தது. அது வேடுகுத்துயிர். அதுதான் சரூபநிவின் பிடிவாத குணம். எந்த விஷயத்தையும் அவன் மனத்திற்கு கேட்கும், விளையும் என்று நோக்கினால்தான் அதைச் செய்ய முன் வருவான். இவ்வாறிட்டால் பத்மா அவனிடம் எவ்வளவு வேண்டிக் கொண்டாலும் அவன் கித்தாடாண்டவனாக இருந்து விடுவான். இது அவனுடைய இரண்டு வருஷ இவ்வளவு வாழ்க்கையின் பத்மா அறிந்த கொண்ட உண்மை. இந்த விஷயத்தில் எவ்விதமாக சரூபநியைச் சாரதாவின் கவிதா விஷயமாகக் கெடுக்காமலாயிருக்கக் கூடும் என்று ஏற்பாடு செய்வது என்பதைப் பற்றிச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். மனக்கொக்கை போலவே செய்வதில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். சரிவர ஒரு சாரதாத்தன்னை கொண்டு சரூபநியை அந்த உதவி செய்யும் படி கேட்டால் அவன் மனக்கொக்கை என்பது நோக்கிப்பது அவனுக்கு. எட்டென்ற அவன் மனத்தின் ஒரு போலனையும் எழுந்தது.

அதைப் பங்கிட்டுத்தான் சரூபநிவின் ஒத்துவாழ்வுப் பிரச்சனை அடையலாம் என்று கதிரியம் பிரத்தத அவன் மனத்தின்.

மனம் மனம் ஆதரவுத்தது. சரூபநி ஆபீஸிலிருந்து திரும்பி வந்தான். அவன் உடைவாசியை மாற்றி, கூட காக்கைக்கு எழுதித் கொண்டு வந்ததும், பத்மா கொடுத்த பின்புறம் எப்போதும் எப்போதும் முடிந்ததான். இதைத் தெரிவித்து "ஆமாம், பத்மா! எத்தனை மனங்களுக்கு கொண்டுக்குப் போவது? எப்போதுதான் மனம் மனங்களுக்குப் போவது? இதில் எதை முதலில் வைத்திருக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டான் உதவாமை ததையும் குறித்து.

"வினாக்கு வைத்ததும் கொண்டுக்குப் போய் காக்கை தரிசு என் செய்து விட்டு, வந்து விடுவோம். எப்போதும் முடிந்ததும் கொண்டு மனங்களுக்குக் கொண்டு" என்றான் பத்மா.

"அதற்கும் சிந்தனை எவனிடம் கொண்டு ஒரு முக்கியமான

காரியம் ஒன்று இருக்கிறது" என்று கொண்டு கொண்டு அந்தவாறு தனதில் சாரதா விடமிருந்த தனக்கு வந்த கடிதத்தை சரூபநி விடம் கொடுத்தான் பத்மா.

சாரதாவின் கடிதத்தை வாசித்த முடிந்ததும், இரண்டு வருஷத்திற்கு முன் அவன் கவிதா காதலை ஒட்டி வந்த மனம் மனங்களுக்கு சரூபநிவின் மனக்கொக்கை முன் நோக்கினான்.

சரூபநியைப் பத்மா மனக்கு கொண்டு வந்ததும் எதிர்சாரதா வித்தியந்தான் கிழங்கு. கொண்டுவிட உத்தியோகமாக விருந்த சரூபநி அவன் கவிதா காதலையும் மனங்கு வித்திருந்த சாரதாவைப் பார்த்து வந்திருந்தான். சாரதாவின் தனப்போது மனங்குவிட விளாசாரத்தில் எழுட்டு அன்று பனக்காரிகளின் குறவார இருந்தது. அவர் கையின் தான் பத்மாவின் தனப்போது தனிமனத்தின் கவிதா உதவி மனங்கு இருந்தது. சாரதாவின் கவிதாத்திந்தான் எதிர்ப்புடைய சரூபநியைப் கொண்டுவித்திருந்த அனந்தத்தின் கொண்டு வந்த தனக்கு விதமாக உபாத்தி அதுப்பி வைப்பதில் தனிமனத்தின் கவிதா காதலுக்கு கொண்டு.

சாரதாவை வந்த பார்த்த சரூபநிக்குச் சாரதாவை அவ்வளவாகப் பிடித்திருந்தாலும், அவன் குடும்பத்தாரிடம் பிடித்ததையும் பார்ப்போர் வாழ்க்கையையும் சரூபநிவின் மனம் அதனை வேறுத்தது. இவ்வாறில் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பெண்கள் தனக்கு மனங்குவிடக் கொண்டு வந்துக்கு விடுப்பது

யிங்கு. அதற்குத் தாயைப், ரகுபதி ஒரு சாதாரண குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன். இது வரையிலே நான் தந்தையாக இருந்த தாய் பற்றி ஒருவரால் பராமரிக்கப்பட்டிரு, படித்துப் பட்டம் பெற்ற உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தேன். சொந்த முயற்சியால் மூன்றுக்கு வந்தது. அந்த சாதாரணதான் அவன் வலியானவர் செய்த கொள்கையிலும்பும் பெண்ணும் அவன் குடும்பமும் தங்கிய மதித்த எட்டுக்கட்டியால் தோல இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தான். இந்த விருப்பத்தைச் சாதாரண குடும்பத்தாரர்கள் மூத்திரி செய்பவர்களைச் என்று பட்டது.

சாதாரணப் பார்த்துவிட்டு செங்கிக்குத் திரும்பும்போது அவன் வரையறுப்பவரின்மேல் எட்டவும் வகை வந்திருந்தார் தனித்து மூத்திரி எய்யும். பெண்ணைப்போலே தனித்து மூத்திரி எய்யாமல் தனக்குச் சாதாரணப் படிக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார் ரகுபதி. எய்ய வேண்டி யேன் வேண்டி போட்டு ரகுபதியின் மனத்திலிருந்ததைத் தெரிந்துகொண்டார். அவர் மனத்தில் ஒரு சபலம் தட்டியது. அது வேறென்று யிங்கு. தன்னுடைய தாலில்லாப் பெண்ணை பதமாவது, இப்படிப்பட்ட ரகுபதி அவன் மனமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தன் அகாலம் ரகுபதியிடம் தெரிவித்தார் எய்ய. ரகுபதியின் மனத்தில் ஏதோ தோன்றியது. எய்யின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அப்பொழுதே அவருடைய வீட்டிற்குப் போய்ப் பதமாவைப் பார்த்தான். பதமாவின் அழகு, படிப்பும், பாட்டும், மற்ற பரிசீலனையும் அவன் மூத்திரி பார்த்த அவருக்கு மேலேயே அவருக்குத்

திருப்தியை அளித்தது. அவனின் வலியானவர் செய்த கொள்கையாக தனித்துமூத்திரி எய்யாமல் தெரிவித்தான். செங்கிக்குத் திரும்பியதும், சாதாரண தனப்பெண்ணுக்குத் தான் சாதாரண மனத்தி கொள்ள இயலாததை அருந்துவதாகத் தெரிவித்துக் கேட்கும் எழுதி விட்டான் ரகுபதி.

சேதும் எதிர்வாராதபடி அவ்வாறில்லாத தனக்குத் திட்டத்திட்டுவது மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தனிமையாகப் பதமாவின் வலியானவற்றோடு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் மூலாதாரி எய்ய. தனித்து மூத்திரி எய்யின் பெண்ணுக்கு மார்பின்மேல் வாய்ப்போடுவது ரகுபதி எந்த தனமும் சாதாரண குடும்பத்திற்கு எட்டியதும் எய்யின் துப்பிசாதாரணமாகத் ரகுபதி சாதாரண வலியானவர் செய்த கொள்கை மத்திரிவிட்டதாக எண்ணினான். அவர்கள் அத்துடன் சேர்ந்தது. அந்த வலியானவரை எந்தவிதமானவரையு தடுத்துவிட்டு வேண்டுமென்று எண்ணும் எட்டிக் கொண்டு இடையது செய்வத் தொடங்கினார். மூன்று மாதமாக சாதாரண தனப்பெண்ணு தனித்து மூத்திரி எய்யாவது சாதாரண கொள்கையின் தன் கூட்டிலிருந்து விடுவித்து. மேலும் பத தோத்தரையுமேயும் கொடுத்த வந்தார்.

பதமாவின் வலியான தனத்திற்கு ஒரு வாய் இருக்கும்போது செங்கிவிருந்த ரகுபதியின் வலியானவற்றிற்கு ஒரு அனுமதியாக் கேட்கும் வந்தது. அதன் பதமாவின் வலியு கொடுத்த தாய்க்கு அடிக்கடி வலியு வரும் என்றும் ஒரு தடவை மதமாவை வலியின் அவன் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது மேற்படி வலியு வந்து தனமாவின் அடித்துக் கொண்டு போய்ப்பட்டான் என்றும், அதுவாய் பதமாவை வலியானவர் செய்த கொள்கை தனிமையாக போலி செய்வது என்கின்றும் கேட்கப்பட்டது.

இந்த கேதத்தைப் படித்ததும் ரகுபதிக்குத் தனமாவின் மேலுடது.

உடனே தனித்து மூத்திரி எய்யாவது வலியானவற்றுக் கேதத்தைச் சான்றித்தான். அதன் படித்ததும் எய்ய விடுவதென்ப போய்விட்டார். அந்த கேதத்தில் வலியுக்குத் தனமும் அளித்ததும் போய்வேண்டுது. பதமாவின் தாயர் வலியை வலியின் குளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று வேன் என்வந்திவிட்டது. அவருக்கு நீண்ட தெரிவாததான் அவன் வேண்டத்தில் மூன்று கேட்டது. வேண்டுமாவது. இதன் என்னமையத் தன்னுடன் வந்து விடாதிருந்த அறிந்துகொள்ள நான் என்றும் ரகுபதியிடம் தெரிவித்தார். ரகுபதியின் மன உதவிச் சான்றும் பதமாவை ரகுபதி வலியானவர் செய்த கொள்கையின் அவ்வளவாக விருப்பமில்லை. இருந்தாலும் தனித்துமூத்திரி எய்யாவின் பார்த்ததனமில் தோவித்த போய்மையும், அவருடைய வலியு குளமும் ரகுபதியைக் வந்தது விட்டது.

"என் அந்தத்துவரேட்டம் எந்த விஷயத்தைக் கொடுத்ததும் அதைப் பற்றி என்னவது தோல் வேண்டுமாவதுமே பேசுவா?"

"அந்தென்ன பிரமாதம்! என் வலியு விஷயம் ஒன்றும் இவ்வளவோ தான் வலியாகப் பேசுவா?"

அவர் விஷயத்தில் கம்பிக்கை வைத்துப் பதமாவை மணக்க கொண்டார் ரகுபதி.

மேலே T சிறையில் முற்றில் நடந்த ரகுபதி வயப் பார்த்த, "என்ன இப்படி ஓரே முன்ன சத் திகைத்துப் போய் விட்டார்கள்!" என்ற பதமா கேட்டதும் தான் அவன் தன் உய சினைவை அடைந்தான். "ஒன்றுமில்லை பத்மா, இருந்திருந்த சாரதாவுக்காக இந்த உபகாரத் தைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டேன் ஒரு காலத்தில் கம்பமுடைய கம்பமாவதற்குக் கூட அவைக்க சினைத்தவன் என்பதை நீ மறந்து போனதும் நான் மறக்க முடியாது" என்றான்.

"நீங்கள் சாரதாவுக்காக இவ்வாறிட்டா லும் என் வேண்டுமானாலும் இதைப் பி உங்கள் சிறைதான் இருக்காவிட்டாலும் எது தம் எழுந்ததான் வேண்டும்" என்று கேட் டுக் கொண்டார் பத்மா தழுதழுத்த குரலில்.

"பத்மா, நீ உலகம் அறிவாதவன். சாரதா வுக்கு உதவி செய்வதற்குப் பாய்ப்புக்குப் பால் வார்ப்பது போல ஆகும். ஒரு சிறியும் நீ யோசித்துப் பார். என் அந்த அனுமதியைக் கடிதத்தை உங்களை மூன்று கம்பி விருந்தான் என்ன கூட்டுகிறார்களும்? பிறர் சந்தோஷத் தைச் செஞ் செஞ்சா சாரதாவுக்காக நீ பரிந்து பேசுவது அபத்தியுக்காரத்தான்" என்றான் ரகுபதி அரிசந்தையுடன்.

"நீங்கள் சொல்லுவது உண்மையேதான். இருந்தாலும் உங்கள் மறப்பினால் என் பிரார்த்தனை சிறையேருமல் போய் விடும்" என்ற உறிபத்மா. மேலும் சொன்னார்:

"கம்பமுடைய கவிபாணம் அந்த அசை யெய் கடிதத்தினால் தடைப்பட்டிரு கிறதும் போலிருந்தே போது என் மதரா பிணுகியல் மல் சந்திக்கும் போய் 'இந்தக் கவிபாணம் கூட்டுதலினால் என் உதவியை என்னுள் எந்தக் கண்ணாக்கிலும் அவன் கவிபாண விஷயமாக என் சந்திக்கு உட்பட்ட உதவியைத் தவிர மல் அளிக்கிறேன்" என்ற பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அதை சிறை வேற்ற இதைவிட கவன சந்திப்பினால் அந் துடன் என்னும் சாரதாவும் இனிப்பிபாத தோழிகளாக இருந்தேன். ஏதோ கடுமிக் கூட்டுத காசிபுலன் எங்களைப் பிடித்த விட் டான். அவன் செய்த அபகாரத்திற்கு அவன் மன்னிப்புக் கேட்டிருக்கிறான். என் இருவரும் சந்தோஷமாக இருக்கும் இந்த கவன காலம் அவன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறிய உதவியை என் செய்யக் கூடாது?" என்ற மனமுருக மன்றையுடன் பத்மா.

இரு வணம் யோசனையில் ஆழ்ந்தார் ரகுபதி. பிறகு, "பத்மா! என்னும் மெனையு மாக உனக்கு எதற்காக என் மனக் கம்பம் கொடுக்க வேண்டும், நீ பிணுகி அம்மன் சந்திப்பில் போய்ச் செய்து கொண்ட பிரார்த் தனைவை சிறையேவற்றி வைக்க என்னுடைய சந்திப்பை எழு வந்திருக்கிறாய், நீ கேட்ட வாதந்த என்னும் எப்படி அளிக்காமல்

"அவர் பாடுவது காதிமையே விழவில்லையே, னாதி!"

"அடடா! அவர் வார என்னு தெரியவில்லையா? அவர் தான் பகையு வாதந்த மெனையப் படத் திக் எட்டவரைக் கட்டை கருதிலில் பாடிய பிரபல வித்வான் னாதி!"

இருக்க முடியும்? இப்போதே கடிதம் எழுதி விடுவேன். கோவிலுக்குப் போகும் வழி யில் தயாக் பெட்டியில் உன் தலையேவையே அதைச் செத்துவிடு. இந்த விஷயத்தை சிறை சாரதாவிற்கும் எழுதிவிடு" என்று சிறித்துக் கொண்டே சொன்னான் ரகுபதி.

சில சிறியுடன் எழித்து அவன் சிறை நெல் இருக்காவிட்கு எழுதின கடிதத் துடன் திரும்பி வந்தான் ரகுபதி. அவன் கொடுத்த கடிதத்தைக் கவனம் வாங்கிக் கொண்டு "ஒன்று சொல்லுமேன், நீங்கள் கோபித்துக் கொண்க் கூடாது. நீங்கள் இந்தக் கடிதத்தை எழுத மறந்து விடுவீர் ஏனோ என் படித்ததான் என் ஏதோ பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். உன் கைமையில்....." என்று வார்த்தையை முடிக்காமல் இருந்தான்.

"அதனும் பாதமில்லை பத்மா, உன்னை விட எந்தான் சாரதா எழுதிய கடிதத்திற் காக மிகவும் உடையப் பட்டவன். அவன் இப்போழுது எழுதிவிருந்த கடிதத்திலிருந்து தான் என் கவலை நீங்கியது. ஒன்றுமேனா என் வன் கவலையும் மீறி என் மனத்தை அடைப்டிக் கொண்டிருந்தது, உன் உடம்பையும் பற்றிய கவலை. ஏதோ உன்னைக் கவிபாணம் செய்து கொண்டேனா ஒழிய உனக்கும் உன் தாய்க்கு உன்னதம் போய் ஏதோ வசிப்பு இருப்ப தாவே சினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த அனுமதியைக் கடிதம் என் மனதை வேதனைப் படுத்திக் கொண்டிருந்தது. சாரதாவின் கடி தம் எனக்கு உண்மையை உணர்த்திவிட் டது. இன்னொரு அந்தக் கவலை நீங்கி விட் டது. என்னை வழிக்குக் கொண்டு வர நீ செய்த உபகாரத்தைப் பற்றி என் உண்மையே வேயே பெருமையப் பற்றிமேன்" என்றான் ரகுபதி. அவன் கைகள் பத்மாவின் கைகளைப் பிடித்துப் பற்றிய கவனம் இருந்தான்.

உபசாரத்திற்கு உகத்தது

தேவமா:- ஏன் மாமி, நேத்திற்கு ஒரு பெரியவர் ஓங்க விட்டிருந்து வந்திருந்தாரே... அவரை எம்மா சேனகியெமான்னு கேட்டுட்டு அதுப்பிட்டேனே... சாப்பிட ஏதாவது வேடுத்து உபசாரம் பண்ணியிருக்கக்கூடாதா... ..

பிரேமா:- இப்போ சாமான் விக்கிற விலையிலே 'டிபன்' பண்ணாமல் முடியும்கே... சரி. வேறு ஏதாவது தரலாம்னு பார்த்தேன், ஆனால் அங்குக்கு அவசரமா போக வேண்டியிருந்ததனாலே அது என்னை தயார் பண்ணாமலும் இரக்க முடியாதுன்னு சொல்விட்டாள்.

தேவமா:- ஏன்... பேசாமே ஒரு டம்பினர் 'ம' வேடுத்து இருக்காமே... 'ம'னா என்வளவு சீக்கிரம், என்வளவு உதுவிக், என்வளவு சித்தாமரை தயாரிக்கலாம்!

பிரேமா:- ஆமாம்..... உபசாரத்துக்கு உகத்தது 'ம' தான்.

மந்திர சக்தியுள்ள
'ம'னையக் குடியுங்கள்.

மேகாந்தம் உபசாரத்தை வெளியிட்டப்பட்டது.

செ 78

ஜெரோக்கிய ரகசியம்

di. ndr. guardarsi

8. சத்தியா கிரகம்

[illegible]

பதிகம்:—பலம் போதாமல் அடிமையாதலாகலாம் என்பிட்ட சொத்தெழுத்து ஆறு முனி நெய் போதுத்தத்தாம் ஆகையகிற் றாங்கிலிச் செம்பலாம். இடைவிடச் செந்துழை என்பிட்ட கடலாம். சிந்துழைக்கொகலாம் பழத்தெயில் ஏதையாது எதப்பட்ட பொய்ப் பசிலிற் கழக்கலாம். இ. என்பி என்பிட வேண்டுகெய்த அகில பித்தி. அப்படி அவையொழுது எத்ததது ஆளுக ஆப்பிற், மயிலையாழி போத்தலையகிற் றது திறை என்பிடலாம். அகதைய் கயிறு கிணைய் போட்டுத் திணிக்கக் கடலது. இவையகிற் றது திறை இன்று முந்து பழக்கிற் எப்பெடுத்து ஆடுதலாம். சொத்துக்க் என்பி (எடுத்தி என்பி) குடி கலாம். கக்கு, சொத்தமகிற் என்பி குடிக்கலாம். எதுகிணை லலாம் பழுதலாம். போர் என்பிடலாம். இஃகி குடிக்கலாம். சிறுக்கு இவையகிற் என்பிட்ட பிடிக்கலது. இவையகிற் பித்தி என்பிட்டாக் சிறுக்கு தவிரையகிற் பிடிக்கலம். கயிறெய்யகிற் பிடிக்காதவர்க்க இஃகி என்பிடலாம். தாமல் எழுத்தகம் எ'போலுதல் வேண்டிய அகல தரையமாதல் தன்னிற் பழுதலாம். ஆகலம் லாங்கிலிச் செந்துழை அகலயகிற் சொத்ததக்கு முகிதலாம் தாத்திதற்குக் கடைசி முதலாகாத் தன்னிற் அகலிசெய்க்கல் வேண்டும் அதன்பின் கடலது. அதற்கு முன்பு எத்ததது கடலய வேண்டியுதலாம் தாமல் அகலதலாம்.

பேதம்: -சுதந்திரமும், சீரமைந்த செல்வமும் போது உயிர் 41 சுதந்திர மிகுந்த உயிர் என்று எந்த எந்த விருத்திகளும், மற்ற ஆள்களும் செல்வமேயுத மிகுந்த எல்லா உயிர்கள்!

[illegible]

சேகரி:—பயிற்சிபாத்தர லுமாத்தெரி வாந்
தன்க லட்ட லீதல்களப் பிடித்த சேக் லுமாந்
வாந் லுட்ட லுமா லுமாத்தனக் கொண்டு கொண்டு
வாந் அங்கு பத்த லீதல்க லட்டும் இத்த
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு. அப்பொழுது
லுமாந் எப்படி வந்திருப்பது? அங்கு கொண்டு
வந்த லீட்ட லீதல்க லட்டும் இத்த கொண்டு கொண்டு
வந்த லுமாந் எப்படி இத்த கொண்டு கொண்டு
வந்த லுமாந் எப்படி இத்த கொண்டு கொண்டு
வந்த லுமாந் எப்படி இத்த கொண்டு கொண்டு

பதில் :—முற்கால சாப்பொழுதுகள் போல சாதாரணமாக அரிசியை இழைத்துப் செய்வார்கள்.

செ.தி. :—என் தாய். முட்டையைச் சாப்
பிட வேண்டுமென்று பச்சாபாகிச் சாப்பிடுவது
எல்லாம்! அந்தச் சாப்பிடுவது எல்லாம்!
பயிற்சி எடுத்த சாப்பிடுவது எல்லாம்! ஆனால்
சொப்பிச் சாப்பிட வேண்டுமா? அல்லது அதற்கு
நடுவே சாப்பிட வேண்டுமா?

[illegible]

நேகம்:—ஆசனத்தை எல்லாப் செய்த பிறகு
அப்பொழுது லக்ஷணம் !

பி:—கனகசபை எல்லாம் சென்ற பின்னர்
மீண்டும் நேரடியாகப் பிடி எடுத்தார்கள்.

கேசரி:—ஓஹ, எத்தனை ஆசை! செந்தயிர் தாக வெண் வெண்மையா! அசைம் செவ்வகத்தி லுண்டிப் பெண்ணையா! என்னைக் குளித்ததுவிட்டு, இவ்வளவுநீர் தாக வெண்ணையா!

[illegible]

மாணவர்களைப் பள்ளத்திலிருந்து தூரத்தில் விட்டுத் தவிக்க மாட்டிக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு விழித்தார்கள்.

உ.பாத்தியாயம்? (அவர் அருகில்
மேதுவாக வந்து):—ஏன் வீழிக்
கொண்டீர்? கேள்வி புரியவில்லையா?

மாணவன் :— கேள்வி தங்குப்பிப்
புரிந்தது. அதற்கு “ஆன்னை”
தான் பரிவளிக்கலை, ஸார்!

சீக்கிரமாக மலிவாக வேலையை முடிக்க

மலிவாகிறது:

மூன்று நிமிஷங்களில் பத்துவாங்கித் தரப்பட, டைப்ரிக்ஸ் போதுதரப்பட்டவை. சேலா அளம்புகின்றதால் வேலை வேகம் இரண்டாக இருக்கின்றன. ஆம் என அளவு வந்திருப்பதால் அதை மீண்டும் சமர்ப்பிக்க துரித முடிவிற்கு.

சுத்திகள்:

செய்யுங்கள் பணித பரிசுணங்களை, வேலும் விக் உட்கட்டும் சுத்திகள், ஆன அளவுகள் சுத்திகள், சாவி நிழலும் சுத்திகளும் கிடைக்கின்றன. விசேஷமாக உருவாக்கப்பட்ட, எதிர்க்கூறு தயாரிக்கப்பட்டவை.

தோடாரிகள், செம்மட்டிகள்:

தாக்குகிற அடிப்படையான நிழல்களில், சமீபத்திலும், காய்வளிக் தல் வேலை வேலைகளால் எழும்பு படுகின்றன. விசேஷமாக உருவாக்கப்பட்ட, உரம் செட்டும் முனை வேலைகளை இரண்டாகக்கின்றன.

உறுதியான, நீடித்துழைக்கும்

டாடா அக்ரிகோ கருவிகளை உபயோகியுங்கள்

தி டாடா ஆவரன் கம்பனி லிமிடெட்,

மேன்ம ஆபீஸ்: 23-24, நேதாஜி பவன் ரோட், சென்னை.

ரோங்குகள்: மும்பாய், மதுரை, தாய்லாட், அலமநாபாத், கன்யூர், சென்னை, கர்நாடகம், கண்டோர்மென்ட், ஜாத்தர் கண்டோர்மென்ட்.

செப்பத்திலே...

அம்மது குளிரிலே...

**நீங்கள் எங்கிருந்தாலும்...
ஹிமாலயா புக்கெ
ஸ்தோ
உபயோகியுங்கள்.**

ஏனென்றும் இது பரத்தயைமாக இத்தயாரிப்பு

சீதோக்ஷத்திற்கேதவ தயாரிக்கப்பட்டது

சீதோக்ஷ தலை உய்யது இருந்தாலும்—இத்தயாரிப்பு தங்கள்
எங்கிருந்தாலும், ஹிமாலயா புக்கெ ஸ்தோ உய்யன் சூழல்தை
அதிக மிகுதவாகவும், அழகாகவும் வைத்துக்கொள்கிறது.
இதன் தறுமணத்தை தங்கள் மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

இன்னுமொரு சீதத்தயை இராஸ்தியித் தயாரிப்பு

ஹிமாலயா புகை

பாய்லட், பாய்கம் ஸளப்களின்
சூரையான நறுமணத்தை
நீங்களும் அனுபவியுங்கள்

இங்கு
சேத்தியன்
கொஸ்மிக்
டயஸ்புகை

